

Úřední věstník

Evropské unie

L 304

České vydání

Právní předpisy

Svazek 53

20. listopadu 2010

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ Informace o vstupu v platnost dohody, kterou se obnovuje Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a vládou Indické republiky 1

NAŘÍZENÍ

- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1064/2010 ze dne 17. listopadu 2010, kterým se zastavuje částečný prozatímní přezkum antidumpingových a vyrovnávacích opatření vztahujících se na dovoz polyethylentereftalátového (PET) filmu pocházejícího z Indie 2
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1065/2010 ze dne 19. listopadu 2010 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury 7
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1066/2010 ze dne 19. listopadu 2010 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury 9
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1067/2010 ze dne 19. listopadu 2010 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury 11
- Nařízení Komise (EU) č. 1068/2010 ze dne 19. listopadu 2010 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 14

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

Nařízení Komise (EU) č. 1069/2010 ze dne 19. listopadu 2010, kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11	16
---	----

SMĚRNICE

★ Směrnice Komise 2010/79/EU ze dne 19. listopadu 2010, kterou se pro účely přizpůsobení technickému pokroku mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES o omezování emisí těkavých organických sloučenin	18
---	----

ROZHODNUTÍ

2010/696/EU:

★ Rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2010 o jmenování jednoho člena Účetního dvora	20
---	----

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

★ Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 29 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel z hlediska ochrany cestujících v kabině užitkového vozidla	21
--	----

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

★ Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí	47
---	----

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

**Informace o vstupu v platnost dohody, kterou se obnovuje Dohoda o vědeckotechnické spolupráci
mezi Evropským společenstvím a vládou Indické republiky**

Dohoda, kterou se obnovuje Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a vládou Indické republiky ⁽¹⁾, podepsaná dne 30. listopadu 2007, vstoupila v souladu s článkem 11 této dohody v platnost dne 17. května 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 171, 1.7.2009, s. 19.

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1064/2010

ze dne 17. listopadu 2010,

kterým se zastavuje částečný prozatímní přezkum antidumpingových a vyrovnávacích opatření vztahujících se na dovoz polyethyltereftalátového (PET) filmu pocházejícího z Indie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾, (dále jen „základní antidumpingové nařízení“), a zejména na čl. 11 odst. 3 a 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽²⁾ (dále jen „základní antisubvenční nařízení“), a zejména na článek 19 a čl. 22 odst. 1 první větu uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise (dále jen „Komise“) předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

1. PLATNÁ OPATŘENÍ

1.1 Předchozí šetření a stávající vyrovnávací opatření

- (1) V prosinci 1999 Rada nařízením (ES) č. 2597/1999⁽³⁾ uložila konečné vyrovnávací clo z dovozu polyethyltereftalátového (PET) filmu (dále jen „dotčený výrobek“) pocházejícího z Indie. Šetření, které vedlo k přijetí uvedeného nařízení, se dále označuje jako „původní antisubvenční šetření“. Opatření měla podobu valorického vyrovnávacího cla v rozmezí od 3,8 % do 19,1 % uloženého na dovoz jednotlivě vyjmenovaných vývozců se zbytkovou celní sazbou 19,1 % uloženou na dovoz od všech ostatních společností. Období šetření v rámci původního antisubvenčního šetření trvalo od 1. října 1997 do 30. září 1998.
- (2) V březnu 2006 na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle článku 18 základního antisubvenčního nařízení zachovala Rada nařízením (ES) č. 367/2006⁽⁴⁾ konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 2597/1999 z dovozu PET filmu pocházejícího z Indie. Období přezkumného šetření trvalo od 1. října 2003 do 30. září 2004.

- (3) V srpnu 2006 na základě částečného prozatímního přezkumu týkajícího se subvencování jednoho indického výrobce PET filmu, společnosti Garware Polyester Limited (dále jen „Garware“), změnila Rada nařízením (ES) č. 1288/2006⁽⁵⁾ konečné vyrovnávací clo uložené této společnosti nařízením (ES) č. 367/2006.

- (4) V září 2007 na základě částečného prozatímního přezkumu týkajícího se subvencování jiného indického výrobce PET filmu, společnosti Jindal Poly Films Limited, dříve známé jako Jindal Polyester Ltd. (dále jen „Jindal“), změnila Rada nařízením (ES) č. 1124/2007⁽⁶⁾ konečné vyrovnávací clo uložené této společnosti nařízením (ES) č. 367/2006.

- (5) V lednu 2009 na základě částečného prozatímního přezkumu týkajícího se subvencování pěti indických výrobců PET filmu, který Komise zahájila z vlastního podnětu, změnila Rada nařízením (ES) č. 15/2009⁽⁷⁾ konečné vyrovnávací clo uložené těmto společnostem nařízením (ES) č. 367/2006.

- (6) V červnu 2010 na základě částečného prozatímního přezkumu týkajícího se subvencování společnosti Jindal změnila Rada nařízením (EU) č. 579/2010⁽⁸⁾ konečné vyrovnávací clo uložené této společnosti nařízením (ES) č. 367/2006.

1.2 Předchozí šetření a stávající antidumpingové opatření

- (7) V srpnu 2001 Rada nařízením (ES) č. 1676/2001⁽⁹⁾ uložila konečné antidumpingové clo z dovozu polyethyltereftalátového (PET) filmu pocházejícího mimo jiné z Indie. Šetření, které vedlo k přijetí uvedeného nařízení, se dále označuje jako „původní antidumpingové šetření“. Opatření měla podobu valorického antidumpingového

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽³⁾ Úř. věst. L 316, 10.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 68, 8.3.2006, s. 15.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 236, 31.8.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 255, 29.9.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 6, 10.1.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 168, 2.7.2010, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 277, 23.8.2001, s. 1.

cla v rozmezí od 0 % do 62,6 % uloženého na dovoz jednotlivě vyjmenovaných vyvážejících výrobců se zbytkovou celní sazbou 53,3 % na dovoz od všech ostatních společností.

- (8) V březnu 2006 Rada nařízením (ES) č. 366/2006⁽¹⁾ změnila opatření uložená nařízením (ES) č. 1676/2001. Se zohledněním zjištění z přezkumu konečných vyrovnávacích cel před pozbytím platnosti podle nařízení (ES) č. 367/2006 bylo uloženo antidumpingové clo v rozmezí od 0 % do 18 %.
- (9) V srpnu 2006 Rada na základě prozatímního přezkumu týkajícího se subvencování jednoho indického výrobce PET filmu, společnosti Garware, změnila nařízením (ES) č. 1288/2006 konečné antidumpingové clo uložené této společnosti nařízením (ES) č. 1676/2001.
- (10) V září 2006 Rada na základě žádosti nového vyvážejícího výrobce nařízením (ES) č. 1424/2006⁽²⁾ změnila nařízení (ES) č. 1676/2001, pokud jde o společnost SRF Limited. Se zohledněním rozpětí vývozní subvence dotčené společnosti, které bylo zjištěno v antisubvenčním šetření vedoucím k přijetí nařízení (ES) č. 367/2006, stanovilo pozměněné nařízení pro tuto společnost dumpingové rozpětí na 15,5 % a sazbu antidumpingového cla na 3,5 %. Jelikož pro tuto společnost nebylo stanoveno individuální vyrovnávací clo, byla použita sazba stanovená pro všechny ostatní společnosti.
- (11) V listopadu 2007 na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního antidumpingového nařízení uložila Rada nařízením (ES) č. 1292/2007⁽³⁾ konečné antidumpingové clo z dovozu PET filmu pocházejícího z Indie. Týmž nařízením byl zastaven částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení, který byl omezen na jednoho indického vyvážejícího výrobce.
- (12) V lednu 2009 Rada na základě částečného prozatímního přezkumu týkajícího se subvencování pěti indických výrobců PET filmu, který Komise zahájila z vlastního podnětu, změnila nařízením (ES) č. 15/2009 konečné antidumpingové clo uložené těmito společnostmi nařízením (ES) č. 1292/2007.

2. POSTUP

2.1 Odůvodnění přezkumu

- (13) Žádost o částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení a článku 19 základního antisubvenčního nařízení podala společnost Polyplex Corporation Limited, která je vyvážejícím

výrobcem z Indie (dále jen „žadatel“). Žádost byla omezena na posouzení rozsahu definice výrobku s cílem objasnit, zda určité typy výrobků spadají do oblasti působnosti antidumpingových a vyrovnávacích opatření použitelných na dovoz PET filmu.

- (14) Žadatel požádal o vynětí „silikonizované polyesterové odstranitelné fólie“ („SPRL“), pokud spadá do definice dotčeného výrobku, z oblasti působnosti stávajících antidumpingových a vyrovnávacích opatření vztahujících se na dovoz PET filmu pocházejícího z Indie. Žadatel předložil patrné důkazy o tom, že se základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti SPRL výrazně liší od vlastností dotčeného výrobku.

2.2 Zahájení přezkumu

- (15) Poté, co po konzultaci s poradním výborem stanovila, že existují dostatečné důkazy odůvodňující zahájení částečného prozatímního přezkumu, Komise prostřednictvím oznámení zveřejněného dne 9. září 2009 v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽⁴⁾ (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“) informovala o zahájení částečného prozatímního přezkumu v souladu s čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení a článkem 19 základního antisubvenčního nařízení, který se omezil na posouzení rozsahu definice výrobku. Konkrétně bylo třeba, aby přezkum stanovil, zda SPRL spadá do definice dotčeného výrobku stanovené v rámci původního šetření.

2.3 Přezkumné šetření

- (16) Komise o zahájení šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu oficiálně vyrozuměla orgány Indické republiky (dále jen „dotčená země“) a všechny ostatní strany, o nichž je známo, že se jich záležitost týká, tj. známé vyvážející výrobce v dotčené zemi, uživatele a dovozce v Unii a výrobce v Unii. Zúčastněné strany dostaly možnost, aby písemně předložily svá stanoviska a požádaly o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení přezkumu.
- (17) Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly a které prokázaly, že mají konkrétní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.
- (18) Komise rozeslala dotazníky všem stranám, o nichž bylo známo, že se jich přezkum týká, a všem dalším stranám, které se přihlásily ve lhůtách stanovených v oznámení o zahájení přezkumu.
- (19) Odpovědi na dotazník byly obdrženy od žadatele, dvou dalších indických vyvážejících výrobců, čtyř výrobců v Unii a dvou vývozců v Unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 68, 8.3.2006, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 270, 29.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 215, 9.9.2009, s. 19.

- (20) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace považované za nezbytné pro účely posouzení otázky, zda je nutné změnit oblast působnosti stávajících antidumpingových a vyrovnávacích opatření, a provedla inspekce na místě v prostorách těchto společností:

— Garware Polyester Limited, Mumbai, Indie,

— Mitsubishi Polyester Film, Wiesbaden, Německo,

— Polyplex Corporation Limited, Noida, Indie.

- (21) Šetření se týkalo období od 1. dubna 2008 do 31. března 2009 (dále jen „období přezkumného šetření“).

3. DOTČENÝ VÝROBEK

- (22) Dotčeným výrobkem je výrobek vymezený v nařízeních (ES) č. 367/2006 a (ES) č. 1292/2007, tedy polyethylentereftalátový (PET) film pocházející z Indie, v současnosti kódů KN ex 3920 62 19 a ex 3920 62 90.

4. ZJIŠTĚNÍ PŘEZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

4.1 Východiska

- (23) PET film je nesamolepicí film z polyethylentereftalátu. PET film se vždy vyrábí z PET polymeru a skládá se ze základního filmu, který může být dále upravován buď během výrobního procesu, nebo po něm. Tyto úpravy základního filmu mohou obvykle zahrnovat korónové zpracování, pokovení nebo chemickou úpravu povrchu.
- (24) PET film má specifické fyzikální, chemické a technické vlastnosti, které jej odlišují od jiných druhů filmu. K těmto vlastnostem PET filmu patří např. vysoká pevnost v tahu, velmi dobré elektrické vlastnosti, nízká absorpce vody, odolnost proti vlhkosti, nízká smrštitost a dobré bariérové vlastnosti. Tedy, i když tyto specifické vlastnosti určují různé typy PET filmu, tyto typy si uchovávají stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti základního PET filmu. PET film má pět obec-

ných konečných použití, která spadají do těchto pěti tržních segmentů: magnetická média, obaly, elektrické aplikace, zobrazování a průmyslová použití.

4.2 Metodika

- (25) Za účelem posouzení, zda mají být SPRL a jiné typy PET filmu považovány za jeden výrobek, nebo za dva různé výrobky, bylo zkoumáno, zda mají SPRL a jiné typy PET filmu stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti. Kromě toho byl zkoumán také výrobní proces, rozdíly v konečném použití a zaměnitelnost, jakož i rozdíly v nákladech a cenách.

4.3 Hlavní argumenty stran

- (26) Žadatel tvrdil, že se základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti SPRL liší od vlastností dotčeného výrobku. Zejména jde o to, že díky relativně nízké uvolňovací síle a nízkému povrchovému napětí SPRL je tento film kluzký, a jeho povrch je tudíž neaktivní vzhledem k barvám, potahům, lepidlům a pokovení. Podle tvrzení žadatele vykazuje v důsledku migrace nevytvrzeného silikonu uvnitř SPRL i zadní strana jednostranně potažené fólie SPRL významně rozdílné fyzikální a technické vlastnosti ve srovnání s jinými typy PET filmu. Tyto charakteristiky údajně brání použití SPRL v průmyslových oblastech použití základního PET filmu, které byly stanoveny v rámci původního šetření, tj. v oblasti obalů, magnetických médií, elektrických aplikací, zobrazování a průmyslových použití. Funkčně aktivní povrch jiných typů PET filmu naopak znemožňuje jejich použití jako odstranitelné fólie, protože v takovém případě by se neodstranitelně přilepily k přilnavým povrchům. V důsledku toho žadatel tvrdil, že pokud jde o použití, SPRL není zaměnitelná s žádným jiným druhem PET filmu.

- (27) Výrobní odvětví Unie tvrdilo, že argumenty žadatele vycházejí ze dvou po sobě jdoucích souborů umělé omezených srovnání. Zprv žadatel srovnával SPRL s úzkým souborem PET filmů, tj. se základním PET filmem, a nikoli s jinými typy potaženého PET filmu, které jsou se SPRL srovnatelnější. Zadruhé bylo toto údajně omezené srovnání provedeno pouze s ohledem na vysoce selektivní a omezený soubor fyzikálních a chemických vlastností. Výrobní odvětví Unie tvrdilo, že pokud se SPRL srovná se širokým spektrem jiných typů PET filmu a s ohledem na reprezentativní počet chemických a fyzikálních vlastností, je zřejmé, že SPRL je stejný výrobek jako ostatní typy PET filmu, a měla by i nadále spadat do oblasti působnosti antidumpingových a vyrovnávacích opatření. Podle výrobního odvětví Unie se v případě SPRL jedná v podstatě o PET film následně potažený silikonovou vrstvou. Výrobek se koncepčně neliší od jiných typů potaženého filmu, jako je pokovený film, film s antistatickým povlakem nebo film s bariérovým povlakem, a proto se jasně jedná o dotčený výrobek. Na podporu svých tvrzení výrobní odvětví Unie poskytlo srovnání řady různých fyzikálních a chemických vlastností u řady různých typů PET filmu.

4.4 Zjištění

4.4.1 Fyzikální a chemické vlastnosti

(28) Šetření ukázalo, že dvě vlastnosti uvedené výše v 27. bodě odůvodnění, tj. relativně nízká uvolňovací síla a nízké povrchové napětí SPRL, jsou dodatečnými znaky ve srovnání se základními fyzikálními, technickými a chemickými vlastnostmi PET filmu, které byly vymezeny v rámci původního antidumpingového šetření⁽¹⁾ a které jsou zmíněny výše v 24. bodě odůvodnění. V tomto ohledu je třeba uvést, že tyto základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti jsou u SPRL stejné jako u všech ostatních typů PET filmu.

(29) Pokud jde o dvě vlastnosti specifické pro SPRL, tedy nízkou uvolňovací sílu a nízké povrchové napětí, bylo zjištěno, že nejde o vlastnosti PET filmu jako takového, nýbrž o vlastnosti jeho silikonizovaného povrchu neboli v podstatě o vlastnosti silikonu. Stejně jako potažení kteroukoli jinou látkou mění potažení silikonem některé charakteristiky povrchu filmu, ale nemění základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti samotného základního PET filmu, který pod potahovou vrstvou zůstává stejný.

(30) Je sice pravda, že výsledkem potažení PET filmu silikonem je nízká uvolňovací síla povrchu a také nízké povrchové napětí, ale obdobně by bylo možné argumentovat i u jiných typů potažení, tj. když je povrch PET filmu pokryt jinými typy potahu, získává jiné zvláštní vlastnosti. V některých případech mohou být výsledkem potažení vlastnosti, které činí PET film vhodným jen pro velmi specifická použití. V tomto ohledu není potažení silikonem v žádném případě jedinečné. K jiným speciálním výrobkům s jinými typy potažení patří například uzavíratelné filmy, filmy s protizamlžovacím potahem, odlupovací/pečetové filmy a filmy s kopolyesterovým potahem. Všechny tyto typy však mají stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti a spadají do definice dotčeného výrobku stanovené v rámci původního šetření.

(31) Na tomto základě se má za to, že z hlediska základních fyzikálních, technických a chemických vlastností neexistují mezi SPRL a jinými typy PET filmu žádné významné rozdíly, kterými by bylo možné odůvodnit vynětí SPRL z rozsahu definice výrobku.

4.4.2 Srovnání dalších kritérií

(32) V zájmu úplnosti byla zkoumána také další tvrzení, která žadatel uvedl v žádosti o přezkum a která měla ukázat, že SPRL a PET film jsou různé výrobky.

4.4.2.1 Výrobní proces

(33) Žadatel tvrdil, že SPRL ve srovnání s jinými typy vyráběného PET filmu vyžaduje samostatné výrobní zařízení.

(34) Jak je uvedeno v 23. bodě odůvodnění, PET film se vždy vyrábí z PET polymeru a skládá se ze základního filmu, který může být dále upravován buď během výrobního procesu, nebo po něm. Tyto úpravy základního filmu mohou obvykle zahrnovat korónové zpracování, pokovení nebo chemickou úpravu povrchu.

(35) SPRL je PET film potažený silikonovou vrstvou. Šetření ukázalo, že existují dvě různé technologie výroby SPRL. Výrobce v Unii, kterého se týkalo šetření, při výrobě používá technologii přímého potahování. Při použití této technologie se základní PET film potahuje během výrobního procesu před napínáním. Modul provádějící potahování je přitom jen dodatečnou demontovatelnou součástí výrobní linky. Naproti tomu indičtí výrobci, kterých se týkalo šetření, používají technologii dodatečného potahování. V rámci tohoto procesu se PET film nejprve vyrobí a následně se potahuje na samostatné výrobní lince.

(36) Bylo zjištěno, že rozhodování mezi technologií přímého potahování a technologií dodatečného potahování má čistě ekonomickou povahu, protože náklady na investici do přemístitelných modulů pro přímé potahování jsou přibližně desetkrát vyšší než u investice do výrobní linky pro dodatečné potahování. Výhodou přímého potahování je mnohem vyšší rychlost výrobní linky, která umožňuje značný objem výroby. Přímé potahování vede rovněž k jednotkovým úsporám nákladů na silikon, poněvadž povrchová vrstva silikonu je tenčí než v případě dodatečného potahování.

(37) Zde je třeba uvést, že existence dvou různých metod potahování nemění základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti SPRL, které zůstávají stejné jako u ostatních typů PET filmu. Různé výrobní procesy totiž samy o sobě nemají význam pro určení, zda je určitý typ výrobku odlišným výrobkem, za předpokladu, že jsou typy výrobků získané těmito výrobními procesy obdobné z hlediska základních fyzikálních, technických a chemických vlastností.

4.4.2.2 Rozdíly v konečném použití a zaměnitelnost

(38) Žadatel rovněž tvrdil, že z hlediska použití není SPRL zaměnitelná s jinými typy PET filmu. Toto tvrzení bylo šetřením potvrzeno. Jak ovšem vyplývá ze závěrů původního šetření, totéž platí i o jiných typech PET filmu se zvláštní úpravou.

⁽¹⁾ 10. bod odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 367/2001.

(39) Šetření potvrdilo, že účelem potahování či jakékoli jiné zvláštní úpravy PET filmu je docílit, aby byl PET film vhodný pro určitá konkrétní použití. Látka zvolená pro potahovou vrstvu má v každém případě určité vlastnosti, které slouží příslušnému účelu. Silikon například zajišťuje nízkou uvolňovací sílu. Potahovací látka může mít další zvláštní charakteristiky (v případě silikonu je to nízké povrchové napětí), v jejichž důsledku nejsou možná určitá použití potaženého výrobku. Existuje řada jiných typů PET filmu, které jsou potaženy jinými látkami nebo jinak upraveny a které mají z výše uvedených důvodů zvláštní a omezená použití.

(40) Proto i když se SPRL používá konkrétně pro určité aplikace, její základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti jsou stejné jako u ostatních typů PET filmu. V důsledku toho nemají zaměnitelnost a konečné použití význam pro určení, zda SPRL představuje jiný výrobek.

4.4.2.3 Rozdíly v nákladech a cenách

(41) Dále žadatel tvrdil, že proces silikonizace základního PET filmu je spojen s dodatečnými náklady.

(42) Bylo skutečně zjištěno, že dodatečné náklady na potažení silikonem mohou dosahovat až 10 % výrobních nákladů, v závislosti na zvolené technologii potahování. Jak je uvedeno v 35. a 36. bodě odůvodnění, žadatel si zvolil metodu, která je nákladnější z hlediska jednotkových nákladů na silikon. Je ovšem třeba zdůraznit, že se jedná o dodatečné náklady ve srovnání s výrobními náklady základního PET filmu. Potahování základního PET filmu jinými látkami nebo jeho pokovení rovněž zvyšuje výrobní náklady, a tedy i ceny.

(43) V tomto ohledu se ovšem má za to, že dodatečné náklady na potažení silikonem samy o sobě nepředstavují rozhodující kritérium při rozhodování, zda je SPRL odlišným výrobkem. Rozdíly v nákladech a cenách totiž samy o sobě neopodstatňují závěr, že je určitý typ výrobku třeba považovat za jiný výrobek, pokud má tento typ stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti jako dotčený výrobek.

5. ZÁVĚRY O ROZSAHU DEFINICE VÝROBKU

(44) Zjištěními, k nimž dospělo šetření, se potvrdilo, že proces silikonizace PET filmu vede k odlišnému povrchu konečného výrobku ve srovnání se základním PET filmem. Tento proces ovšem nemění základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti výrobku. Šetření totiž potvrdilo, že na trhu existuje řada speciálně upravených typů PET filmu, které spadají do definice dotčeného výrobku stanovené v rámci původního šetření. Tento závěr se navíc nezměnil ani po analýze dalších kritérií, tj. výrobního procesu, zaměnitelnosti a konečného použití a rozdílů v nákladech a cenách.

(45) Všechny zúčastněné strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě byly vyvozeny výše uvedené závěry. Byla jim také poskytnuta lhůta, ve které se po tomto oznámení mohly vyjádřit.

(46) Ústní a písemné připomínky podané stranami byly patřičně vzaty v úvahu, ale nevedly ke změně závěru, že se nebude měnit rozsah definice výrobku, který spadá do působnosti platných antidumpingových a vyrovnávacích opatření vztahujících se na dovoz PET filmu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Částečný prozatímní přezkum antidumpingových a vyrovnávacích opatření vztahujících se na dovoz některých druhů PET filmu pocházejícího z Indie se zastavuje beze změny platných antidumpingových a vyrovnávacích opatření.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. listopadu 2010.

Za Radu

předseda

D. REYNERS

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1065/2010**ze dne 19. listopadu 2010****o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.

- (4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁾.

- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. listopadu 2010.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
Výrobek sestává z lepenkového válce a rukojeti z tvářených plastů (tzv. „lepicí váleček na textil“). Lepenkový válec je na vnější straně potažený papírem se samolepicím účinkem, na vnitřní straně je potažený syntetickým plastem. Lepenkový válec se samolepicím papírem lze odstranit a vyměnit. Je obalený ochrannou vrstvou papíru s návodem na použití. Výrobek je určen k odstraňování například prachu, žmolků, vlasů, chlupů nebo lupů z textilních oděvů atd.	9603 90 91	Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1, 4 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN 9603, 9603 90 a 9603 90 91. Výrobek, který nelze zjevně zařadit pod zvláštním číslem, se nejvíce podobá kartáčům čísla 9603. Pod číslo 9603 spadají nejrůznější výrobky, které se výrazně liší materiálem i tvarem (viz rovněž vysvětlivky k harmonizovanému systému k číslu 9603). Výrobek je tedy nutné zařadit do kódu KN 9603 90 91 jako jiné kartáče.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1066/2010**ze dne 19. listopadu 2010****o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.

(4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁾.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. listopadu 2010.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
Výrobek sestávající z nízkofrekvenčního zesilovače (15 W) a reproduktoru (přibližně 20 cm (8 palců)) v jediném uzavření o rozměrech přibližně 38 × 38 × 20,5 cm a o hmotnosti přibližně 8 kg. Výrobek je vybaven rozhraními: — pro hudební nástroj, například elektrickou kytaru, — pro řídicí prvky pro zvukové efekty ovládané nohou, — pro přístroj pro záznam a reprodukci zvuku, např. přehrávač MP3 nebo přehrávač kompaktních disků a — pro sluchátka. Je rovněž vybaven regulátorem hlasitosti, zesílení, zvuku a zvukových efektů. Výrobek přijímá elektrické signály od hudebního nástroje, zesiluje je pomocí nízkofrekvenčního zesilovače a převádí je na slyšitelný zvuk pomocí reproduktoru.	8518 40 89	Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury, na poznámce 3 ke třídě XVI a na znění kódů KN 8518, 8518 40 a 8518 40 89. Jelikož výrobek není vybaven mikrofonom ani nemá pro mikrofón vyčleněné rozhraní, nemůže přijímat slyšitelný zvuk. V důsledku toho je vyloučeno zařazení do podpoložky 8518 50 jako elektrický zesilovač zvuku. Výrobek je kombinovaný stroj ve smyslu poznámky 3 ke třídě XVI sestávající z reproduktoru podpoložky 8518 29 a elektrického nízkofrekvenčního zesilovače podpoložky 8518 40 a stroje pro zvukové efekty podpoložky 8543 70. Funkce nízkofrekvenčního zesilovače je hlavní funkcí výrobku vzhledem k úrovni zpracování přijímaných signálů. Výrobek je proto třeba zařadit do kódu KN 8518 40 89 jako elektrický nízkofrekvenční zesilovač.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1067/2010

ze dne 19. listopadu 2010

o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.

(4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁾.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. listopadu 2010.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
1. Výrobek (tzv. sprchová růžice) z plastu potažený niklem používaný k distribuci vody prostřednictvím trysky. Je vybaven jednosměrným ventilem, který brání tomu, aby voda proudila zpět. Ventil však proud vody nereguluje. Proud vody z trysky je regulován kohoutem, k němuž má být výrobek připojen pružnou hadicí.	3924 90 00	Zařazení se zakládá na obecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN 3924 a 3924 90 00. Zařazení do čísla 8481 jako ventil či podobné zařízení je vyloučeno, neboť výrobek je více než jen ventil a vykazuje rysy příslušenství, je to kompletní sprchová růžice (viz rovněž vysvětlivky k HS k číslu 8481). Zařazení do čísla 8424 jako mechanický přístroj ke stříkání, rozstřikování (rozmetávání) nebo rozprašování kapalin je vyloučeno, neboť výrobek žádný mechanismus ke stříkání, rozstřikování (rozmetávání) nebo rozprašování kapalin neobsahuje. Proud vody z trysky je regulován pouze kohoutem, k němuž má být výrobek připojen. Výrobek se proto zařadí podle materiálu, ze kterého je vyroben, do kapitoly 39. Zařazení do čísla 3922 jako sanitární a hygienické výrobky z plastů je vyloučeno, neboť uvedené číslo zahrnuje koupací vany, sprchy, odpady (výlevky), umyvadla, bidety, záchodové mísy, záchodová sedátka a kryty, splachovací nádrže a podobné sanitární a hygienické výrobky z plastů, které mají být trvale připevněny na daném místě (viz rovněž vysvětlivky k HS k číslu 3922). Výrobek je tedy nutno zařadit do čísla 3924 jako hygienický a toaletní výrobek, z plastů.
2. Výrobek (tzv. sprchová růžice) z plastu potažený niklem používaný k distribuci vody prostřednictvím trysky. Je vybaven tlačítkem spojeným s ventilem, který brání tomu, aby voda proudila zpět, a rovněž mění typ vodního paprsku („rain“ – „déšť“ nebo „massage“ – „masážní“). Ventil však proud vody nereguluje. Proud vody z trysky je regulován kohoutem, k němuž má být výrobek připojen pružnou hadicí.	8424 89 00	Zařazení se zakládá na obecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN 8424 a 8424 89 00. Zařazení do čísla 8481 jako ventil či podobné zařízení je vyloučeno, neboť výrobek je více než jen ventil a vykazuje rysy příslušenství, je to kompletní sprchová růžice (viz rovněž vysvětlivky k HS k číslu 8481). Existence mechanismu, který mění typ vodního paprsku dává výrobku rysy mechanického přístroje ke stříkání, rozstřikování (rozmetávání) nebo rozprašování kapalin. Výrobek je tedy nutno zařadit do čísla 8424.

(1)	(2)	(3)
3. Výrobek (tzv. sprchová růžice) z plastu potažený niklem používaný k distribuci vody prostřednictvím trysky bez jednosměrného ventilu či mechanismu ke změně typu vodního paprsku. Proud vody z trysky je regulován kohoutem, k němuž má být výrobek připojen pružnou hadicí.	3924 90 00	Zařazení se zakládá na obecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN 3924 a 3924 90 00. Zařazení do čísla 8424 jako mechanický přístroj ke stříkání, rozstříkávání (rozmetávání) nebo rozprašování kapalin je vyloučeno, neboť výrobek žádný mechanismus ke stříkání, rozstříkávání (rozmetávání) nebo rozprašování kapalin neobsahuje. Proud vody z trysky je regulován pouze kohoutem, k němuž má být výrobek připojen. Výrobek se proto zařadí podle materiálu, ze kterého je vyroben, do kapitoly 39. Zařazení do čísla 3922 jako sanitární a hygienické výrobky z plastů je vyloučeno, neboť uvedené číslo zahrnuje koupací vany, sprchy, odpady (výlevky), umyvadla, bidety, záchodové mísy, záchodová sedátka a kryty, splachovací nádrže a podobné sanitární a hygienické výrobky z plastů, které mají být trvale připevněny na daném místě (viz rovněž vysvětlivky k HS k číslu 3922). Výrobek je tedy nutno zařadit do čísla 3924 jako hygienický a toaletní výrobek, z plastů.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1068/2010**ze dne 19. listopadu 2010****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 20. listopadu 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. listopadu 2010.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	64,0
	EC	92,0
	IL	95,1
	MA	70,6
	MK	58,9
	ZZ	76,1
0707 00 05	AL	54,8
	EG	150,8
	JO	182,1
	MK	59,4
	TR	146,5
	ZZ	118,7
0709 90 70	MA	69,0
	TR	151,0
	ZZ	110,0
0805 20 10	MA	66,9
	ZA	141,4
	ZZ	104,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	42,1
	IL	75,3
	MA	61,9
	TN	78,6
	TR	58,9
	UY	58,6
	ZZ	62,6
0805 50 10	AR	39,6
	CL	79,2
	MA	68,0
	TR	65,7
	UY	57,1
	ZZ	61,9
0806 10 10	BR	251,8
	LB	196,9
	TR	141,7
	US	278,0
	ZA	79,2
	ZZ	189,5
0808 10 80	AR	74,9
	AU	187,8
	BR	49,6
	CL	75,0
	CN	82,6
	MK	24,7
	NZ	98,9
	US	121,8
	ZA	104,1
	ZZ	91,0
0808 20 50	CL	78,3
	CN	103,9
	US	160,9
	ZZ	114,4

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1069/2010

ze dne 19. listopadu 2010,

kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec druhou větu uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Částky reprezentativních cen a dodatečných cel použitelné při vývozu bílého cukru, surového cukru

a některých sirupů na hospodářský rok 2010/11 byly stanoveny nařízením Komise (EU) č. 867/2010 ⁽³⁾. Tyto ceny a tato cla byly naposledy pozměněny nařízením Komise (EU) č. 1050/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, jež má Komise momentálně k dispozici, vedou ke změně uvedených částek v souladu s pravidly a postupy stanovenými nařízením (ES) č. 951/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006 stanovené nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11 se mění a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 20. listopadu 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. listopadu 2010.

Za Komisi,
jménem předsedy,

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Úř. věst. L 259, 1.10.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 299, 17.11.2010, s. 43.

PŘÍLOHA

Pozměněné reprezentativní ceny a pozměněná dodatečná dovozní cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 95 ode dne 20. listopadu 2010

(EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	57,89	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	57,89	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	57,89	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	57,89	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	51,92	1,89
1701 99 10 ⁽²⁾	51,92	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	51,92	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,52	0,21

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu III nařízení (ES) č. 1234/2007.⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu II nařízení (ES) č. 1234/2007.⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosy.

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2010/79/EU

ze dne 19. listopadu 2010,

kterou se pro účely přizpůsobení technickému pokroku mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES o omezování emisí těkavých organických sloučenin

EVROPSKÁ KOMISE,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

Článek 1

Příloha III směrnice 2004/42/ES se nahrazuje přílohou této směrnice.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy nejpozději do 10. června 2012 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Uvedené předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 19. listopadu 2010.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES ⁽¹⁾, a zejména na článek 11 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V příloze III směrnice 2004/42/ES jsou uvedeny analytické metody, které by se měly používat ke stanovení, zda u výrobků uvedených v příloze I směrnice byly dodrženy mezní hodnoty obsahu těkavých organických sloučenin (dále jen „VOC“) podle přílohy II směrnice. Tyto metody by měly být přizpůsobovány technickému pokroku.
- (2) V roce 2006 Mezinárodní organizace pro normalizaci zrevidovala metodu ISO 11890-2 a její nová verze by měla být zahrnuta do přílohy III směrnice 2004/42/ES.
- (3) Metoda ISO 11890-2 stanoví, že v případech, kdy ve složení výrobku nejsou zastoupena reaktivní ředidla a obsah VOC je nejméně 15 % hmotnostních, je přijatelné použít jednodušší a méně nákladnou metodu ISO 11890-1. V zájmu snížení nákladů na zkoušky pro členské státy i hospodářské subjekty, na něž se směrnice vztahuje, by proto uvedená metoda měla být směrnicí 2004/42/ES povolena.
- (4) Směrnice 2004/42/ES by měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (5) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem výboru uvedeného v čl. 12 odst. 3 směrnice 2004/42/ES,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 87.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA III

METODY PODLE ČL. 3 Odst. 1

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC nižším než 15 % hmotnostních bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC 15 % hmotnostních a více bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ISO 11890-1	2007
Obsah VOC	g/l	ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky obsahující VOC za přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ASTMD 2369	2003“

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 17. listopadu 2010

o jmenování jednoho člena Účetního dvora

(2010/696/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 286 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pan Maarten B. ENGWIRDA, člen Účetního dvora, odstupuje ke dni 1. ledna 2011.

(2) Je tudíž třeba nahradit pana Maartena B. ENGWIRDU na zbývajících část funkčního období,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pan Gijs M. de VRIES je jmenován členem Účetního dvora na období od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2013.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 17. listopadu 2010.

Za Radu

předseda

D. REYNDEERS

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 7. října 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Je zapotřebí ověřit si status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29docstts.html>

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 29 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel z hlediska ochrany cestujících v kabině užitkového vozidla

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

sérii změn 03 – datum vstupu v platnost: 30. leden 2011

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Požadavky
6. Změny a rozšíření schválení typu vozidla
7. Shodnost výroby
8. Postihy za neshodnost výroby
9. Definitivní ukončení výroby
10. Přechodná ustanovení
11. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a názvy a adresy správních orgánů

PŘÍLOHY

Příloha 1 – Dokumentace schválení typu podle EHK

Část 1 – Vzor informačního dokumentu

Část 2 – Sdělení

Příloha 2 – Uspořádání značek schválení typu

Příloha 3 – Postup zkoušky

Dodatek 1: Pokyny pro uchycení vozidel na zkušební stav

Dodatek 2: Figurína pro ověření prostoru pro přežití

Příloha 4 – Postup stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu pro místa k sezení v motorových vozidlech

Dodatek 1: Popis trojrozměrného zařízení pro stanovení bodu „H“

Dodatek 2: Trojrozměrná vztažná soustava

Příloha 5 – Vztažné údaje o místech k sezení

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tento předpis se vztahuje na vozidla s oddělenou kabinou řidiče kategorie N ⁽¹⁾ z hlediska ochrany cestujících v kabině.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu se použijí tyto definice:

2.1 „schválením vozidla“ se rozumí schválení typu vozidla podle požadavků tohoto předpisu z hlediska ochrany cestujících v kabině vozidla při čelním nárazu nebo převrácení;

2.2 „typem vozidla“ se rozumí kategorie motorových vozidel, která se podstatně neliší z hlediska:

2.2.1 rozměrů, tvarů a materiálů částí kabiny vozidla; nebo

2.2.2 způsobu uchycení kabiny k rámu podvozku;

2.3 „příčnou rovinou“ se rozumí svislá rovina kolmá na podélnou rovinu vozidla;

2.4 „podélnou rovinou“ se rozumí rovina rovnoběžná se střední podélnou rovinou vozidla;

2.5 „vozidlem s kabinou nad motorem“ se rozumí vozidlo, kde více než polovina délky motoru se nachází za nejřednějším bodem základny čelního skla a hlavice volantu je v přední čtvrtině délky vozidla;

2.6 „bodem R“ se rozumí vztažný bod místa k sezení definovaný v bodě 2.4 přílohy 4;

2.7 „bodem H“ se rozumí bod definovaný v bodě 2.3 přílohy 4;

2.8 „zkouškou A“ se rozumí zkouška čelním nárazem určená pro vyhodnocení odolnosti kabiny při nehodě čelním nárazem;

2.9 „zkouškou B“ se rozumí zkouška nárazem na sloupky A kabiny určená pro vyhodnocení odolnosti kabiny při nehodě překlopením o 90°, po němž následuje náraz;

2.10 „zkouškou C“ se rozumí zkouška pevnosti střechy kabiny určená pro vyhodnocení odolnosti kabiny při nehodě překlopením o 180°;

2.11 „sloupkem A“ se rozumí nejřednější a nejkradnější podpěra střechy;

2.12 „čelním sklem“ se rozumí čelní zasklení vozidla umístěné mezi sloupky A.

3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ

3.1 Žádost o schválení typu vozidla z hlediska ochrany cestujících v kabině vozidla předloží výrobce vozidla nebo jeho řádně pověřený zástupce.

3.2 K žádosti se přiloží výkresy vozidla, na nichž je znázorněno umístění kabiny na vozidle a způsob jejího uchycení, a dostatečně podrobné výkresy konstrukce kabiny, to vše v trojím vyhotovení. Vzor informačního dokumentu týkajícího se konstrukčních vlastností je uveden v části 1 přílohy 1.

⁽¹⁾ Podle definice v příloze 7 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3) (dokument TRANS/ WP.29/78/Rev.1/Amend.2, naposledy pozměněný změnou č. 4).

4. SCHVÁLENÍ

- 4.1 Pokud typ vozidla předložený ke schválení podle tohoto předpisu splňuje požadavky bodu 5 tohoto předpisu, udělí se pro tento typ vozidla schválení.
- 4.2 Každému schválenému typu se přidělí číslo schválení. Jeho první dvě číslice (nyní 03, což odpovídá sérii změn 03) udávají sérii změn začleňující nejnovější závažné technické změny předpisu v době vydání schválení. Táž smluvní strana nesmí přidělit totéž číslo jinému typu vozidla ve smyslu bodu 2.2 výše.
- 4.3 Oznámení o udělení, rozšíření, odmítnutí nebo odnětí schválení či o definitivním ukončení výroby typu vozidla podle tohoto předpisu se sdělí smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.
- 4.4 Na každém vozidle shodném s typem vozidla schváleným podle tohoto předpisu se viditelně a na snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, která se skládá z:
- 4.4.1 písmena „E“ v kružnici, za níž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila ⁽¹⁾, a
- 4.4.2 čísla tohoto předpisu, za níž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení vpravo od kružnice předepsané v bodě 4.4.1.
- 4.5 Pokud je vozidlo shodné s typem vozidla schváleným podle jednoho nebo několika jiných předpisů připojených k dohodě v zemi, která schválení udělila podle tohoto předpisu, symbol předepsaný v bodě 4.4.1 se nemusí opakovat; v takovém případě se doplňková čísla a symboly všech předpisů, podle nichž bylo schválení typu v zemi, která schválení podle tohoto předpisu vydala, uděleno, umístí ve svislých sloupcích napravo od symbolu předepsaného v bodě 4.4.1.
- 4.6 Značka schválení typu musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.7 Značka schválení typu se umístí v blízkosti štítku s údaji o vozidle nebo na tomto štítku.
- 4.8 V příloze 2 tohoto předpisu jsou uvedeny příklady uspořádání značek schválení typu.

5. POŽADAVKY

5.1 Obecné požadavky

- 5.1.1 Kabina vozidla musí být konstruována a uchycena na vozidlo tak, aby se maximálně omezilo riziko zranění cestujících v kabině v případě nehody.

⁽¹⁾ 1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 5 pro Švédsko, 6 pro Belgie, 7 pro Maďarsko, 8 pro Českou republiku, 9 pro Španělsko, 10 pro Srbsko, 11 pro Spojené království, 12 pro Rakousko, 13 pro Lucembursko, 14 pro Švýcarsko, 15 (nepřiděleno), 16 pro Norsko, 17 pro Finsko, 18 pro Dánsko, 19 pro Rumunsko, 20 pro Polsko, 21 pro Portugalsko, 22 pro Ruskou federaci, 23 pro Řecko, 24 pro Irsko, 25 pro Chorvatsko, 26 pro Slovinsko, 27 pro Slovensko, 28 pro Bělorusko, 29 pro Estonsko, 30 (nepřiděleno), 31 pro Bosnu a Hercegovinu, 32 pro Lotyšsko, 33 (nepřiděleno), 34 pro Bulharsko, 35 (nepřiděleno), 36 pro Litvu, 37 pro Turecko, 38 (nepřiděleno), 39 pro Ázerbájdžán, 40 pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, 41 (nepřiděleno), 42 pro Evropskou unii (schválení vydávají členské státy, přičemž použijí svůj příslušný symbol EHK/OSN), 43 pro Japonsko, 44 (nepřiděleno), 45 pro Austrálii, 46 pro Ukrajinu, 47 pro Jihoafrickou republiku, 48 pro Nový Zéland, 49 pro Kypr, 50 pro Maltu, 51 pro Korejskou republiku, 52 pro Malajsii, 53 pro Thajsko, 54 a 55 (nepřiděleno), 56 pro Černou Horu, 57 (nepřiděleno) a 58 pro Tunisko. Dalším zemím se přidělí po sobě následující čísla chronologicky v pořadí, v jakém ratifikují Dohodu o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel, nebo v pořadí, v jakém k uvedené dohodě přistoupí. Takto přidělená čísla sdělí generální tajemník Organizace spojených národů smluvním stranám dohody.

- 5.1.2 Vozidla kategorie N_1 a vozidla kategorie N_2 s celkovou hmotností nepřesahující 7,5 t se podrobí zkouškám A a C popsaným v bodech 5 a 7 přílohy 3.

Typ vozidla, který byl schválen podle předpisů č. 33 nebo č. 94, lze však považovat za splňující požadavky ohledně čelního nárazu (zkouška A).

- 5.1.3 Vozidla kategorie N_3 a vozidla kategorie N_2 s celkovou hmotností přesahující 7,5 t se podrobí zkouškám A, B a C popsaným v bodech 5, 6 a 7 přílohy 3.

- 5.1.4 Zkouška A (čelní náraz) se provede výhradně na vozidlech s kabinou nad motorem.

- 5.1.5 Pro účely prokázání souladu s výše uvedenými body 5.1.2 nebo 5.1.3 mohou být použity jedna, dvě nebo tři kabiny, podle volby výrobce. Obě případné fáze při zkoušce C se však musí provést na téže kabině.

- 5.1.6 Zkoušky A, B a C není nutné provést, pokud výrobce může počítačovou simulací, pevnostními výpočty součástí kabiny nebo jiným způsobem uspokojivě prokázat technické zkušebně, že ocitne-li se kabina v podmínkách zkoušek, nevzniknou na ní deformace nebezpečné pro cestující (průnik do prostoru pro přežití).

5.2 Požadovaný prostor pro přežití po zkoušce nebo zkouškách

- 5.2.1 V kabině musí zůstat po podstoupení každé ze zkoušek uvedených v bodech 5.1.2 nebo 5.1.3 prostor pro přežití, který umožní umístit figurínu definovanou v dodatku 2 k příloze 3 na sedadlo, které je ve své střední poloze, aniž by došlo ke kontaktu zkušební figuríny s tuhými částmi o tvrdosti 50 nebo více podle Shoreho stupnice. Nevezmou se v úvahu tuhé části, které lze ze zkušební figuríny odstranit silou menší než 100 N bez použití nástrojů. Aby se usnadnilo umístění figuríny, je možné vložit ji do kabiny po částech a tam ji sestavit. Za tímto účelem se sedadlo nastaví do nejzazší polohy a kompletně sestavená figurína je umístěna tak, že její bod „H“ se shoduje s bodem „R“. Sedadlo se poté posune do jeho střední polohy a posoudí se prostor pro přežití. Jako alternativa ke zkušební figuríně definované v dodatku 2 k příloze 3 může být použita figurína Hybrid II nebo III odpovídající padesátému percentilu muže, s měřicím vybavením nebo bez něj, jejíž popis je uveden v předpisu č. 94.

- 5.2.2 Takto definovaný prostor se ověří pro každé sedadlo dodané výrobcem.

5.3 Další podmínky

- 5.3.1 Během zkoušek se mohou součásti, kterými je kabina upevněna k rámu podvozku, deformovat nebo poškodit, pokud kabina zůstane uchycená k rámu vozidla.

- 5.3.2 Při zkoušce se žádné z dveří nesmí otevřít, ale nesmí se požadovat, aby se otevřely po zkoušce.

6. ZMĚNY A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA

- 6.1 Každá změna typu vozidla se oznámí správnímu orgánu, který schválil tento typ vozidla. Tento orgán potom může buď:

- 6.1.1 usoudit, že provedené úpravy pravděpodobně nemají znatelný nepříznivý vliv a že vozidlo v každém případě stále splňuje požadavky; nebo

- 6.1.2 požadovat další zkušební protokol od technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek.

- 6.2 Potvrzení nebo odmítnutí schválení, v němž jsou uvedeny změny, se postupem uvedeným v bodě 4.3 výše sdělí smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis.

- 6.3 Příslušný orgán vydávající rozšíření schválení přidělí takovému rozšíření pořadové číslo a informuje o tom prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu ostatní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis.

7. SHODNOST VÝROBY

Postupy pro zajištění shodnosti výroby musí odpovídat postupům stanoveným v dodatku 2 dohody (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), přičemž musí být splněny následující požadavky:

- 7.1 Každé vozidlo schválené podle tohoto předpisu musí být vyrobeno tak, aby bylo shodné se schváleným typem vozidla, tj. splňovalo požadavky uvedené v bodě 5 výše.
- 7.2 Příslušný orgán, který udělil schválení, může kdykoliv ověřit shodnost kontrolních metod, používaných na každou výrobní jednotku. Obvyklá četnost těchto kontrol je jednou za dva roky.

8. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY

- 8.1 Schválení udělené typu vozidla podle tohoto předpisu je možno odejmout, pokud není dodržen požadavek stanovený v bodě 7.1 výše.
- 8.2 Pokud některá ze smluvních stran dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme schválení, jež dříve udělila, musí o tom neprodleně vyrozumět ostatní smluvní strany, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.

9. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY

Pokud držitel schválení zcela ukončí výrobu typu vozidla, které bylo schváleno podle tohoto předpisu, musí o tom informovat orgán, který schválení udělil. Po obdržení příslušného sdělení o tom uvedený orgán podá zprávu ostatním smluvním stranám dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.

10. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

- 10.1 Počínaje úředním datem vstupu série změn 02 v platnost žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, nesmí odmítnout udělit schválení EHK podle tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 10.2 Počínaje dnem 1. října 2002 udělí smluvní strana, která uplatňuje tento předpis, schválení EHK pouze tehdy, jsou-li splněny požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 10.3 Počínaje dnem 1. října 2006 může smluvní strana, která uplatňuje tento předpis, odmítnout uznat schválení, jež nebyla udělena v souladu se sérií změn 02 tohoto předpisu.
- 10.4 Počínaje úředním datem vstupu série změn 03 v platnost žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, nesmí odmítnout udělit schválení EHK podle tohoto předpisu ve znění série změn 03.
- 10.5 Po uplynutí 72 měsíců od vstupu série změn 03 v platnost udělí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení EHK pro nové typy kabin pouze tehdy, jsou-li splněny požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 03.
- 10.6 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, nesmí odmítnout udělit rozšíření schválení podle předchozích sérií změn tohoto předpisu.
- 10.7 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, musí nadále udělit schválení pro typy vozidel, které splňují požadavky tohoto předpisu ve znění předchozích sérií změn, po dobu 72 měsíců, jež následují po datu vstupu série změn 03 v platnost.
- 10.8 Žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, nesmí odmítnout národní nebo regionální schválení typu vozidla schváleného podle série změn 03 tohoto předpisu.

- 10.9 Schválení vozidel podle předchozích sérií změn zůstanou platná i po vstupu série změn 03 tohoto předpisu v platnost, a smluvní strany, které uplatňují tento předpis, musí tato schválení nadále uznávat.
11. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK
A NÁZVY A ADRESY SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

Smluvní strany dohody, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben, jež provádějí schvalovací zkoušky, jakož i názvy a adresy správních orgánů, které udělují schválení a jimž se zasílají formuláře potvrzující udělení, rozšíření, odmítnutí nebo odnětí schválení či ukončení výroby, vydané v jiných zemích.

PŘÍLOHA 1

DOKUMENTACE SCHVÁLENÍ TYPU PODLE EHK

Část 1

VZOR INFORMAČNÍHO DOKUMENTU

Podle předpisu č. 29 týkajícího se schválení typu kabiny

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu předkládají v trojím vyhotovení. Předkládají-li se výkresy, musí být dodány ve vhodném měřítku a s dostatečnými podrobnostmi na archu formátu A4, nebo musí být na tento formát složeny. Případné fotografie musí být dostatečně podrobné.

1. Všeobecně:
- 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 1.2 Typ:
- 1.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen:
- 1.3.3 Umístění tohoto označení:
- 1.4 Kategorie vozidla ⁽¹⁾:
- 1.5 Název a adresa výrobce:
- 1.6 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):
2. Obecné konstrukční vlastnosti vozidla:
- 2.1 Fotografie a/nebo výkresy představitele typu vozidla:
- 2.2 Rozměrový výkres celého vozidla:
- 2.3 Počet náprav a kol:
- 2.6 Umístění a uspořádání motoru:
- 2.7 Kabina řidiče (kabina nad motorem nebo kapotová) ⁽²⁾:
- 2.8 Řízení:
3. Hmotnosti a rozměry (v kg a mm) (případně uveďte odkaz na výkres):
- 3.1 Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla udaná výrobcem:
- 3.2 Maximální technicky přípustná hmotnost pro přední nápravu nebo nápravy vozidla:
4. Kabina:
- 4.1 Typ kabiny (normální/s lůžkem/s lůžkem nahoře) ⁽³⁾:
- 4.2 Použité materiály a způsoby konstrukce:
- 4.3 Uspořádání a počet dveří:

⁽¹⁾ Podle definice v příloze 7 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3). TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend. 2, naposledy pozměněno změnou č. 4).

⁽²⁾ „Kabinou nad motorem“ se rozumí uspořádání, kdy je více než polovina délky motoru za nejpřednějším bodem základny čelního skla a hlavy volantu je v přední čtvrtině délky vozidla.

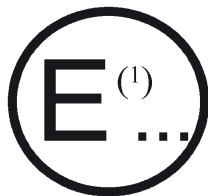
⁽³⁾ Nehodící se škrtněte (jsou případy, kdy není třeba nic vypustit, pokud se vyplňuje více údajů).

-
- 4.4 Výkresy zámků dveří a zádržných součástí a jejich poloha ve dveřích:
- 4.5 Počet sedadel:
- 4.6 Body „R“:
- 4.7 Podrobný popis kabiny typu vozidla, včetně jejích rozměrů, uspořádání a konstrukčních materiálů a jejího uchycení k rámu podvozku:
- 4.8 Výkresy kabiny a těch částí vnitřního uspořádání, které mají vliv na prostor pro přežití:
5. Řízení:
- 5.1 Schematický výkres (výkresy) ovládacího prvku (ovládacích prvků) řízení:
- 5.2. Rozsah a způsob případného seřízení ovládacího prvku řízení:

Část 2

SDĚLENÍ

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: název správního orgánu

.....
.....
.....

ve věci ⁽²⁾: Udělení schválení
Rozšíření schválení
Odmítnutí schválení
Odnětí schválení
Definitivního ukončení výroby

typu vozidla z hlediska ochrany cestujících v kabině vozidla podle předpisu č. 29.

Schválení č. Rozšíření č.

1. Obchodní název nebo značka vozidla:
2. Typ vozidla:
3. Název a adresa výrobce:
4. Název a adresa případného zplnomocněného zástupce výrobce:
5. Stručný popis konstrukce kabiny a způsob jejího uchycení:
6. Vozidlo předloženo ke schválení dne:
7. Technická zkušebna odpovědná za provádění schvalovacích zkoušek:
8. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou:
9. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou:
10. Schválení uděleno/odmítnuto/rozšířeno/odňato ⁽²⁾:
11. Umístění homologační značky na vozidle:
12. Místo:
13. Datum:
14. Podpis:

K tomuto sdělení je přiložen seznam dokumentů uložených u správního orgánu, který udělil schválení. Dokumenty lze obdržet na vyžádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/rozšířila/odmítla/odňala (viz ustanovení pro schválení typu v předpisu).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA 2

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ TYPU

VZOR A

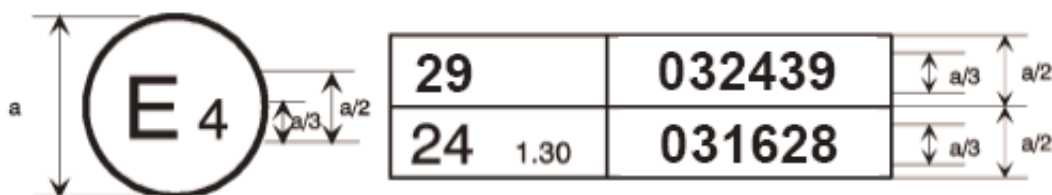
(viz bod 4.4 tohoto předpisu)

a = nejméně 8 mm

Výše uvedená značka schválení typu umístěná na vozidle udává, že tento typ vozidla byl schválen v Nizozemsku (E 4) pod číslem 032439 z hlediska ochrany cestujících v kabině užitkového vozidla. První dvě číslice čísla schválení typu udávají, že při udělení schválení již předpis č. 29 obsahoval sérii změn 03.

VZOR B

a = nejméně 8 mm

Výše uvedená značka schválení typu umístěná na vozidle udává, že tento typ vozidla byl schválen v Nizozemsku (E 4) podle předpisů č. 29 a 24 ⁽¹⁾. V případě druhého z uvedených předpisů činí opravená hodnota absorpčního činitele 1,30 m⁻¹. Číslo schválení udávají, že v době udělení schválení již předpisy č. 29 a 24 obsahovaly sérii změn 03.

⁽¹⁾ Druhé číslo je uvedeno pouze jako příklad.

PŘÍLOHA 3

POSTUP ZKOUŠKY

1. Dveře

Před zkouškou musí být dveře kabiny zavřeny, ale nikoli zamčeny.

2. Motor

Pro účely zkoušky A musí být ve vozidle namontován motor nebo jeho model o stejné hmotnosti, rozměrech a stejném způsobu montáže.

3. Kabina

Kabina musí být vybavena mechanismem řízení, volantem, přístrojovou deskou a sedadly řidiče a spolujezdce. Volant a místo k sezení se nastaví do polohy pro běžné používání udané výrobcem.

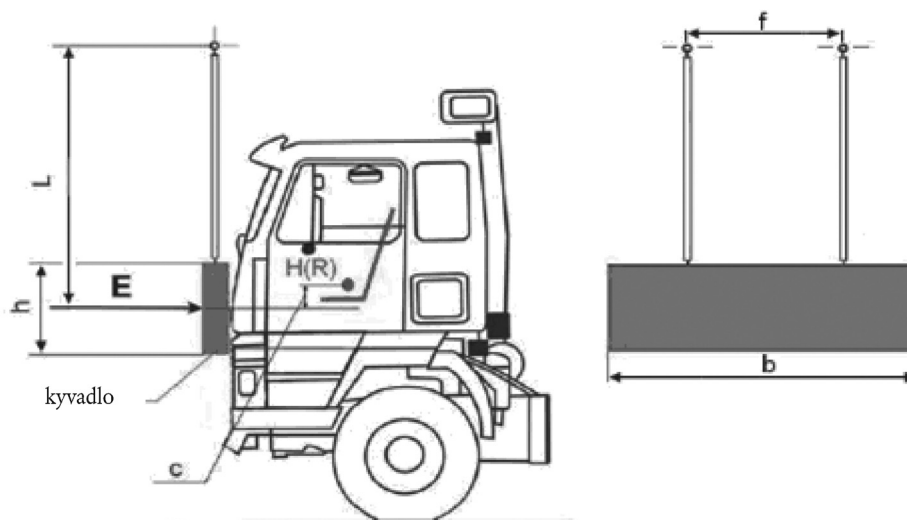
4. Ukotvení kabiny

Pro účely zkoušky A musí být kabina namontována na vozidle. Pro účely zkoušek B a C musí být kabina namontována buď na vozidle, nebo na zvláštním rámu, podle volby výrobce. Vozidlo nebo rám musí být uchyceny způsobem předepsaným v dodatku 1 k této příloze.

5. Zkouška čelním nárazem (zkouška A)

Obrázek 1

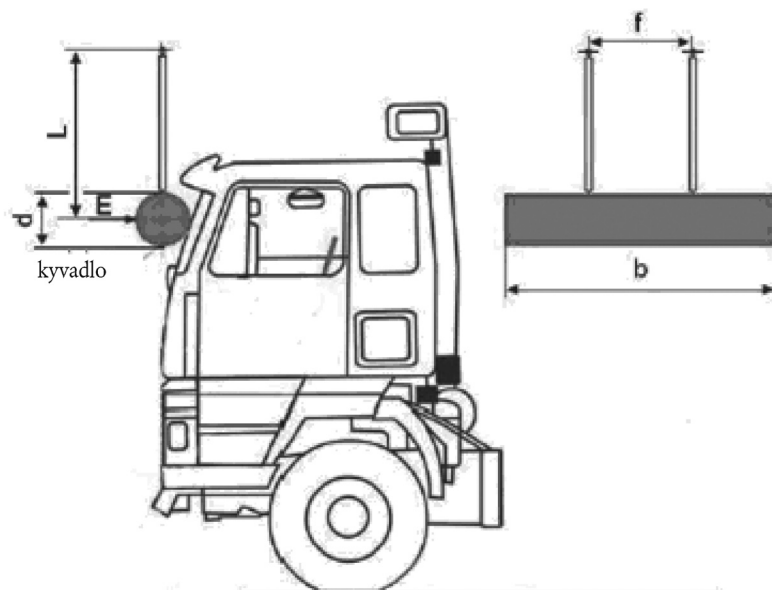
Zkouška čelním nárazem (zkouška A)

- 5.1 Kyvadlo musí být z oceli a jeho hmotnost rovnoměrně rozložena; jeho hmotnost musí být nejméně 1 500 kg. Jeho nárazová plocha, obdélníková a rovná, musí být široká 2 500 mm a vysoká 800 mm (viz písmena b a h na obr. 1). Hrany musí být zaobleny poloměrem křivosti $10 \text{ mm} \pm 5 \text{ mm}$.
- 5.2 Celek kyvadla musí být proveden jako tuhá konstrukce. Kyvadlo se volně zavěsí dvěma táhly pevně uchycenými ke kyvadlu a vzdálenými od sebe nejméně 1 000 mm (viz písmeno f na obr. 1). Táhlá musí být dlouhá nejméně 3 500 mm, měřeno od osy zavěšení ke geometrickému středu kyvadla (viz písmeno L na obr. 1).
- 5.3 Kyvadlo se umístí tak, aby ve svislé poloze:
- 5.3.1 se jeho nárazová plocha dotýkala nejpřednější části vozidla;
- 5.3.2 jeho těžiště bylo $c = 50 \text{ mm} + 5/-0 \text{ mm}$ pod bodem „R“ sedadla řidiče, a
- 5.3.3 jeho těžiště bylo ve střední podélné rovině vozidla.

- 5.4 Kyvadlo musí na kabinu narazit čelně ve směru zadní části kabiny. Směr nárazu musí být vodorovný a rovnoběžný se střední podélnou rovinou vozidla.
- 5.5 Nárazová energie musí být:
- 5.5.1 29,4 kJ pro vozidla kategorie N_1 a vozidla kategorie N_2 s celkovou hmotností nepřesahující 7,5 t;
- 5.5.2 55 kJ pro vozidla kategorie N_3 a vozidla kategorie N_2 s celkovou hmotností přesahující 7,5 t.
6. **Zkouška čelním nárazem na sloupek (zkouška B)**

Obrázek 2

Zkouška čelním nárazem na sloupek (zkouška B)

- 6.1 Kyvadlo musí být provedeno jako tuhá konstrukce a jeho hmotnost musí být rovnoměrně rozložena; jeho hmotnost musí být nejméně 1 000 kg. Kyvadlo musí být válcového tvaru s průměrem válce $d = 600 \pm 50$ mm a délkou b nejméně 2 500 mm. Hrany musí být zaobleny poloměrem křivosti nejméně 1,5 mm.
- 6.2 Celek kyvadla musí být proveden jako pevná konstrukce. Kyvadlo se zavěsí volně dvěma táhly pevně uchycenými ke kyvadlu a vzdálenými od sebe nejméně 1 000 mm. Táhla musí být dlouhá nejméně $L = 3\,500$ mm, měřeno od osy zavěšení ke geometrickému středu kyvadla.
- 6.3 Kyvadlo se umístí tak, aby ve svislé poloze:
- 6.3.1 se jeho nárazová plocha dotýkala nejřednější části vozidla;
- 6.3.2 jeho střední podélná osa byla vodorovná a kolmá ke střední podélné svislé rovině kabiny;
- 6.3.3 jeho těžiště bylo uprostřed mezi nejnižším a nejvyšším bodem rámu čelního skla, měřeno podél čelního skla a podél střední podélné svislé roviny kabiny;
- 6.3.4 jeho těžiště bylo ve střední podélné rovině kabiny;
- 6.3.5 jeho délka byla rovnoměrně rozložena přes šířku vozidla a přecínala celou šířku obou sloupků A.

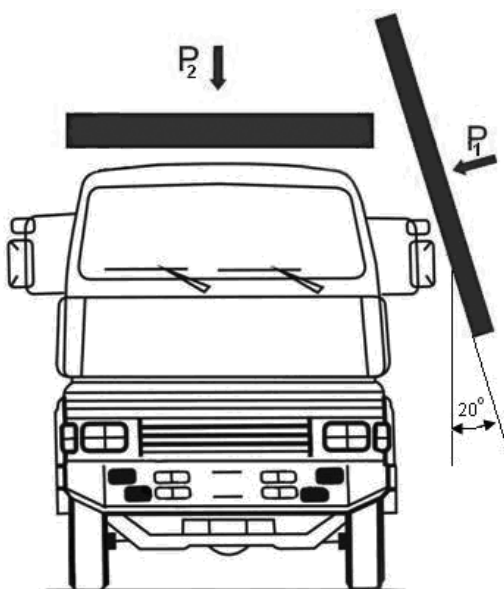
6.4 Kyvadlo musí na kabinu narazit čelně ve směru zadní části kabiny. Směr nárazu musí být vodorovný a rovnoběžný se střední podélnou rovinou vozidla.

6.5 Nárazová energie musí být 29,4 kJ.

7. **Zkouška pevnosti střechy (zkouška C)**

Obrázek 3

Zkouška pevnosti střechy (zkouška C)

7.1 Pro vozidla kategorie N_2 s celkovou hmotností přesahující 7,5 t a vozidla kategorie N_3 se obě zkoušky popsané v bodech 7.3 a 7.4 níže provedou na téže kabině, v uvedeném pořadí.

7.2 Pro vozidla kategorie N_2 s celkovou hmotností nepřesahující 7,5 t a vozidla kategorie N_1 se provede pouze zkouška popsaná v bodě 7.4 níže.

7.3 Dynamické předcházející zatížení vozidel kategorie N_2 s celkovou hmotností přesahující 7,5 t a vozidel kategorie N_3 (viz P_1 na obr. 3).

7.3.1 Kyvadlo musí být provedeno jako tuhá konstrukce a jeho hmotnost musí být rovnoměrně rozložena; hmotnost kyvadla nesmí být nižší než 1 500 kg.

7.3.2 Nárazová plocha kyvadla musí být obdélníková a rovná. Její rozměry musí být dostatečně velké, aby při nastavení v souladu s bodem 7.3.3 níže nedošlo ke kontaktu mezi kabinou a hranami kyvadla.

7.3.3 Kyvadlo a/nebo kabina se nastaví tak, aby v okamžiku nárazu:

7.3.3.1 nárazová plocha kyvadla svírala úhel 20° se střední podélnou rovinou kabiny. Kyvadlo nebo kabina mohou být nakloněny;

7.3.3.2 nárazová plocha kyvadla pokrývala celou délku horní části boku kabiny;

7.3.3.3 střední podélná osa kyvadla byla vodorovná a rovnoběžná se střední podélnou rovinou kabiny.

7.3.4 Kyvadlo musí narazit na horní část boku kabiny tak, aby v okamžiku nárazu byly splněny požadavky uvedené v bodě 7.3.3 výše. Směr nárazu musí být kolmý k povrchu kyvadla a ke střední podélné ose kabiny. Může se pohybovat buď kyvadlem, nebo kabinou, dokud nejsou splněny požadavky na polohu nárazu.

- 7.3.5 Nárazová energie musí být minimálně 17,6 kJ.
 - 7.4 Zkouška pevnosti střechy (viz P_2 na obr. 3)
 - 7.4.1 Zatěžovací zařízení musí být vyrobeno z oceli a jeho hmotnost musí být rovnoměrně rozložena.
 - 7.4.2 Zatěžovací plocha zařízení musí být obdélníková a rovná. Její rozměry musí být dostatečně velké, aby při nastavení v souladu s bodem 7.4.4 níže nedošlo ke kontaktu mezi kabinou a hranami zařízení.
 - 7.4.3 Lineární ložiskový systém může být vložen mezi zkušební zařízení a jeho rám tak, aby umožnil boční pohyb střechy kabiny směrem od boku, na který byl vykonán náraz ve fázi předcházejícího zatížení podle bodu 6.3, je-li to vhodné.
 - 7.4.4 Zatěžovací zařízení se v průběhu zkoušky nastaví tak, aby:
 - 7.4.4.1 bylo rovnoběžné s rovinou podvozku x-y;
 - 7.4.4.2 se pohybovalo rovnoběžně se svislou osou podvozku;
 - 7.4.4.3 zatěžovací plocha zařízení pokrývala celou oblast střechy kabiny.
 - 7.4.5 Zkušebním zařízením se na střechu kabiny vyvíjí statické zatížení, které odpovídá maximální povolené hmotnosti pro přední nápravu nebo nápravu vozidla, maximálně však zatížení 98 kN.
-

Dodatek 1

POKYNY PRO UCHYCENÍ VOZIDEL NA ZKUŠEBNÍ STAV**1. Čelní náraz**

Zkouška A se provede s kabinou namontovanou na vozidle dále popsaným způsobem (viz obr. 1 níže).

1.1 Kotevní řetězy nebo lana

Každý kotevní řetěz nebo lano musí být z oceli a musí mít pevnost v tahu nejméně 10 tun.

1.2 Blokování rámu podvozku

Podélníky rámu podvozku spočívají na dřevěných blocích po celé jejich šířce a v délce nejméně 150 mm. Přední hrany bloků nesmí být umístěny před nejzazším bodem kabiny, ani za středem rozvoru. Na žádost výrobce se rám podvozku nastaví do polohy, kterou zaujímá při plném zatížení vozidla.

1.3 Podélné uchycení

Zpětný pohyb rámu podvozku musí být omezen řetězy nebo lany A, které jsou uchyceny k přídi rámu podvozku souměrně vzhledem k jeho podélné ose, přičemž vzdálenost mezi body uchycení musí být nejméně 600 mm. Jakmile se řetězy nebo lana napnou, musí svírat s horizontálou úhel nejvýše 25° směrem k zemi a jejich průmět na vodorovnou rovinu musí svírat s podélnou osou vozidla úhel nejvýše 10°. Řetězy nebo lana se mohou křížit.

1.4 Boční uchycení

Boční pohyb musí být omezen řetězy nebo lany B, které jsou uchyceny k rámu podvozku souměrně vzhledem k jeho podélné ose. Body uchycení na podvozku musí být vzdáleny nejvýše 5 m a nejméně 3 m od příde vozidla. Jakmile se řetězy nebo lana napnou, musí svírat s horizontálou úhel nejvýše 20° směrem k zemi a jejich průmět na vodorovnou rovinu musí svírat s podélnou osou vozidla úhel nejméně 25° a nejvýše 45°.

1.5 Napnutí řetězů nebo lan a zakotvení vzadu

Řetěz nebo lano C se nejdříve napne silou přibližně 1 kN. Poté se napnou čtyři řetězy nebo lana A a B a řetěz nebo lano C se zatíží silou nejméně 10 kN. Úhel, který svírá řetěz nebo lano C s horizontálou, nesmí přesáhnout 15°. Svislé blokovací zatížení s hodnotou nejméně 500 N musí působit v bodě D mezi rám podvozku a zem.

1.6 Rovnocenná montáž

Na žádost výrobce je možno provést zkoušku s kabinou namontovanou na speciálním rámu, pokud je prokázáno, že tento způsob montáže je rovnocenný s montáží na vozidle.

2. Náraz na přední sloupky**2.1 Kabina namontovaná na vozidle (viz obr. 1)**

Musí se učinit opatření, aby se zajistilo, že se vozidlo při zkoušce znatelně neposune. Za tímto účelem se zabrzdí ruční brzdou, zařadí se rychlostní stupeň a přední kola se zablokují klíny.

2.2 Kabina namontovaná na rámu

Musí se učinit opatření, aby se zajistilo, že se rám při zkoušce znatelně neposune.

3. Pevnost střechy**3.1 Kabina namontovaná na vozidle**

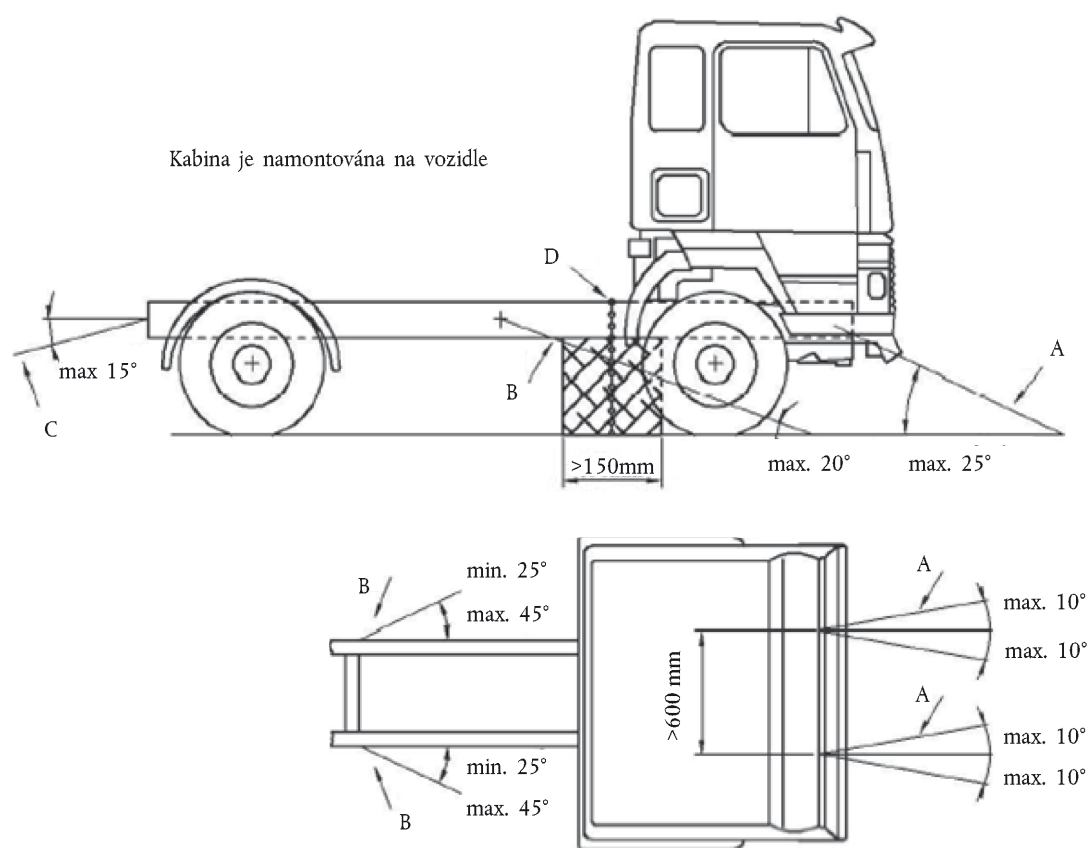
Musí se učinit opatření, aby se zajistilo, že se vozidlo při zkoušce znatelně neposune. Za tímto účelem se zabrzdí ruční brzdou, zařadí se rychlostní stupeň a přední kola se zablokují klíny. Deformace různých součástí zavěšení (pružin, pneumatik atd.) se eliminují pomocí tuhých členů.

3.2 Kabina namontovaná na rámu

Musí se učinit opatření, aby se zajistilo, že se rám při zkoušce znatelně neposune.

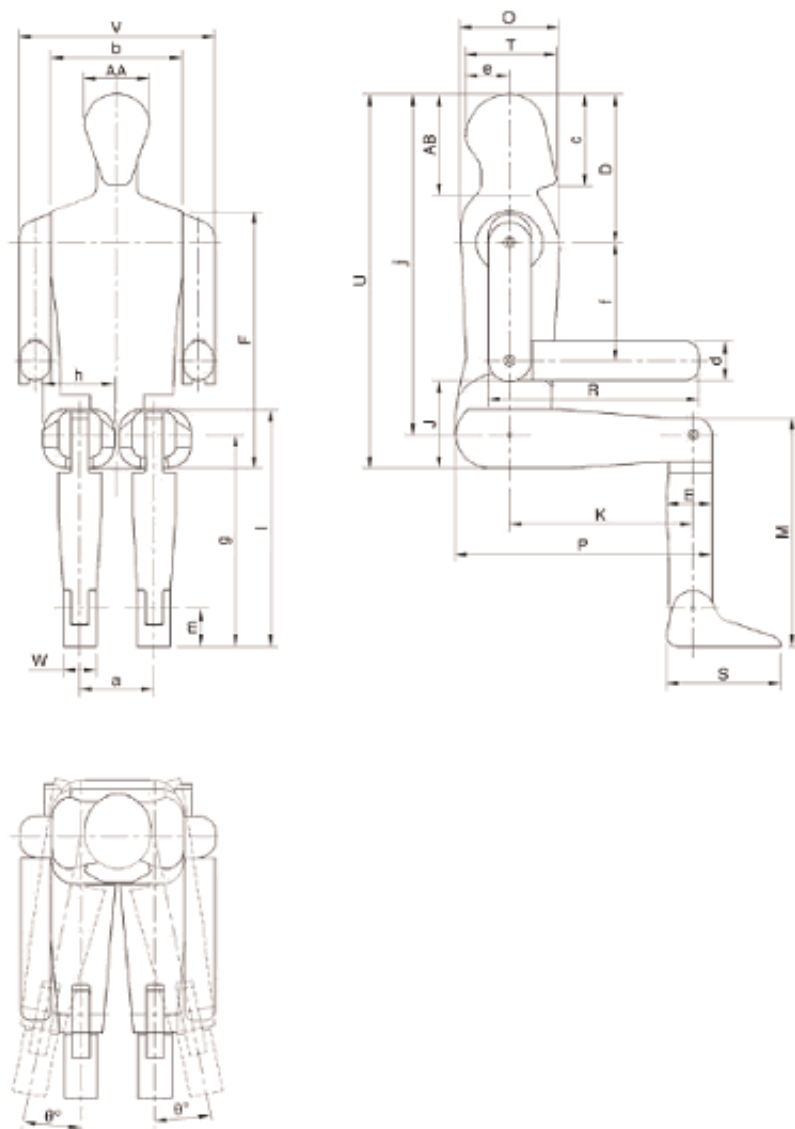
Obrázek 1

Zkouška čelním nárazem

Dodatek 2

FIGURÍNA PRO OVĚŘENÍ PROSTORU PRO PŘEŽITÍ

Rozměry		
Název	Popis	Rozměry (v mm)
AA	Šířka hlavy	153
AB	Společná výška hlavy a krku	244
D	Vzdálenost mezi vrcholem hlavy a ramenním kloubem	359
E	Hloubka lýtky	106
F	Vzdálenost mezi sedací částí a vrcholem ramene	620
J	Výška opěrné části lokte	210
M	Výška kolen	546
O	Hloubka hrudníku	230
P	Vzdálenost mezi koncem sedací části a kolenem	595
R	Vzdálenost mezi loktem a špičkami prstů	490
S	Délka chodidla	266
T	Délka hlavy	211
U	Vzdálenost mezi sedací částí a vrcholem hlavy	900
V	Šířka ramen	453
W	Šířka chodidla	77
a	Vzdálenost mezi středy kyčelních kloubů	172
b	Šířka hrudníku	305
c	Výška hlavy a brady	221
d	Tloušťka předloktí	94
e	Vzdálenost mezi svislou osou trupu a zadním okrajem hlavy	102
f	Vzdálenost mezi ramenním a loketním kloubem	283
g	Výška kolenního kloubu nad podlahou	505
h	Šířka stehna	165
i	Výška horního okraje stehen (v sedu)	565
j	Vzdálenost mezi vrcholem hlavy a bodem „H“	819
k	Vzdálenost mezi kyčelním a kolenním kloubem	426
m	Výška kloubu kotníku nad podlahou	89
θ	Boční rotace nohou	20

PŘÍLOHA 4

POSTUP STANOVENÍ BODU „H“ A SKUTEČNÉHO ÚHLU TRUPU PRO MÍSTA K SEZENÍ V MOTOROVÝCH VOZIDLECH**1. Účel**

Postup popsáný v této příloze se používá ke stanovení polohy bodu „H“ a skutečného úhlu trupu pro jedno nebo více míst k sezení v motorovém vozidle a k ověření vztahu naměřených údajů ke konstrukčním specifikacím uváděným výrobcem vozidla ⁽¹⁾.

2. Definice

Pro účely této přílohy se použijí tyto definice:

2.1 „vztažnými údaji“ se rozumí jedna nebo několik následujících charakteristik místa k sezení:

2.1.1 bod „H“ a bod „R“ a jejich vztah;

2.1.2 skutečný úhel trupu a konstrukční úhel trupu a jejich vztah;

2.2 „trojrozměrným zařízením pro stanovení bodu H“ (zařízení 3-D H) se rozumí zařízení používané pro stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu. Toto zařízení je popsáno v dodatku 1 k této příloze;

2.3 „bodem H“ se rozumí střed otáčení trupu a stehna zařízení 3-D H umístěného na sedadle vozidla podle bodu 4 níže. Bod „H“ se nachází ve středu osy zařízení vedoucí mezi terčíky bodu „H“ na obou stranách zařízení 3-D H. Bod „H“ teoreticky odpovídá bodu „R“ (tolerance viz bod 3.2.2 níže). Jakmile je bod „H“ stanoven postupem popsáním v bodě 4, považuje se za pevný vzhledem ke konstrukci sedáku a pohybuje se při úpravě polohy sedadla spolu s ním;

2.4 „bodem R“ nebo „vztažným bodem místa k sezení“ se rozumí konstrukční bod určený výrobcem vozidla pro každé místo k sezení a stanovený ve vztahu k trojrozměrné vztažné soustavě;

2.5 „linií trupu“ se rozumí osa sondy zařízení 3-D H se sondou ve zcela zadní poloze;

2.6 „skutečným úhlem trupu“ se rozumí úhel naměřený mezi svislicí vedoucí bodem „H“ a linií trupu při použití úhloměrné stupnice sklonu zad na zařízení 3-D H. Skutečný úhel trupu teoreticky odpovídá konstrukčnímu úhlu trupu (tolerance viz bod 3.2.2 níže).

2.7 „konstrukčním úhlem trupu“ se rozumí úhel mezi svislicí vedoucí bodem „R“ a linií trupu v poloze, která odpovídá konstrukční poloze opěradla stanovené výrobcem vozidla;

2.8 „střední rovinou sedící osoby“ (C/LO) se rozumí střední rovina zařízení 3-D H umístěného na všech určených místech k sezení; představují ji souřadnice bodu „H“ na ose „Y“. Pro jednotlivá sedadla je střední rovina sedadla totožná se střední rovinou sedící osoby. Pro ostatní sedadla je střední rovina sedící osoby specifikována výrobcem.

2.9 „trojrozměrnou vztažnou soustavou“ se rozumí systém popsáný v dodatku 2 k této příloze.

2.10 „výchozími značkami“ se rozumí fyzické body (otvory, povrchy, značky nebo vruby) na karoserii vozidla určené výrobcem;

2.11 „polohou vozidla pro měření“ se rozumí poloha vozidla určená souřadnicemi výchozích značek v trojrozměrné vztažné soustavě.

3. Požadavky**3.1 Předložení údajů**

Pro každé místo k sezení, jsou-li požadovány vztažné údaje pro prokázání shody s ustanoveními tohoto předpisu, se musí předložit všechny následující údaje nebo vhodný výběr z nich ve formuláři, který je uveden v dodatku 3 k této příloze:

3.1.1 souřadnice bodu „R“ ve vztahu k trojrozměrné vztažné soustavě;

3.1.2 konstrukční úhel trupu;

⁽¹⁾ U míst k sezení jiných než přední sedadla, u nichž nelze bod „H“ stanovit pomocí postupů nebo trojrozměrného zařízení pro stanovení bodu „H“, může být podle uvážení příslušného orgánu jako vztažný bod použit bod „R“ označený výrobcem.

- 3.1.3 všechny údaje potřebné k seřízení sedadla (je-li seřiditelné) do polohy pro měření stanovené v bodě 4.3 níže.
- 3.2 Vztah mezi naměřenými údaji a konstrukčními specifikacemi
- 3.2.1 Souřadnice bodu „H“ a hodnota skutečného úhlu trupu získané postupem podle bodu 4 se porovnají se souřadnicemi bodu „R“ a hodnotou konstrukčního úhlu trupu uváděnými výrobcem vozidla.
- 3.2.2 Vzájemné polohy bodů „R“ a „H“ a vztah mezi konstrukčním a skutečným úhlem trupu se pro dané místo k sezení považují za vyhovující, jestliže bod „H“, určený svými souřadnicemi, leží ve čtverci se stranou o délce 50 mm, s vodorovnými a svislými stranami, jehož úhlopříčky se protínají v bodě „R“, a jestliže skutečný úhel trupu se od konstrukčního úhlu trupu liší nejvýše o 5°.
- 3.2.3 Jsou-li tyto podmínky splněny, použije se bod „R“ a konstrukční úhel trupu k prokázání souladu s ustanoveními tohoto předpisu.
- 3.2.4 Jestliže bod „H“ nebo skutečný úhel trupu nesplňují požadavky výše uvedeného bodu 3.2.2, stanoví se bod „H“ a skutečný úhel trupu ještě dvakrát (celkem třikrát). Pokud výsledky dvou z těchto tří úkonů splňují požadavky, platí podmínky výše uvedeného bodu 3.2.3.
- 3.2.5 Jestliže výsledky nejméně dvou ze tří úkonů popsaných v bodě 3.2.4 výše nevyhovují požadavkům bodu 3.2.2 nebo jestliže ověření nemůže být provedeno, protože výrobce vozidla nedodal informace týkající se polohy bodu „R“ nebo údaje o konstrukčním úhlu trupu, použije se těžiště tří naměřených bodů nebo průměr tří naměřených úhlů a tyto výsledky se považují za použitelné ve všech případech, kdy je v tomto předpise zmíněn bod „R“ nebo konstrukční úhel trupu.
4. **Postup stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu**
- 4.1 Vozidlo se podle uvážení výrobce předejde na teplotu 20 ± 10 °C, aby se zajistilo, že materiál sedadla dosáhl pokojové teploty. Jestliže sedadlo, které má být zkoušeno, nebylo ještě nikdy použito, usadí se na něj dvakrát po dobu jedné minuty osoba nebo zařízení o hmotnosti 70 až 80 kg, aby se prohnul sedák a opěradlo. Na žádost výrobce se sestavy všech sedadel ponechají nezátížené po dobu minimálně 30 minut před umístěním zařízení 3-D H.
- 4.2 Vozidlo musí být v poloze pro měření definované v bodě 2.11 výše.
- 4.3 Je-li sedadlo seřiditelné, nastaví se nejprve do nejzazší běžné polohy pro řízení či jízdu podle údajů výrobce vozidla, přičemž se bere v úvahu pouze podélné seřízení sedadla s vyloučením posuvu sedadla používaného pro jiné účely, než je běžná poloha pro řízení nebo jízdu. Existují-li jiné způsoby seřízení (svislé, úhlové, opěradla sedadla apod.), nastaví se sedadlo do polohy určené výrobcem vozidla. U odpružených sedadel se svislá poloha nastaví napevno, aby odpovídala běžné poloze pro řízení uvedené výrobcem.
- 4.4 Oblast místa k sezení, která přijde do styku se zařízením 3-D H, se pokryje bavlněnou textilií dostatečných rozměrů a vhodné struktury, čímž se rozumí hladká bavlněná tkanina o hustotě 18,9 vláken na cm^2 a plošné hmotnosti $0,228 \text{ kg/m}^2$ nebo pletená či netkaná textilie rovnocenných vlastností.
- Pokud se zkouška provádí na sedadle mimo vozidlo, musí mít podlaha, na níž je sedadlo umístěno, tytéž základní charakteristiky ⁽¹⁾ jako podlaha vozidla, ve kterém má být sedadlo použito.
- 4.5 Sestava sedací a trupové části zařízení 3-D H se umístí tak, aby střední rovina sedící osoby (C/LO) byla totožná se střední rovinou zařízení 3-D H. Na žádost výrobce může být zařízení 3-D H posunuto směrem dovnitř vzhledem k C/LO, pokud je zařízení 3-D H umístěno tak daleko vně, že hrana sedadla nedovolí vyrovnání zařízení 3-D H.
- 4.6 K sestavě skořepiny sedací části se připevní sestavy chodidel a spodních částí dolních končetin buď jednotlivě, nebo s použitím tyče T a sestavy spodních částí dolních končetin. Přímka vedená terčíky bodu „H“ musí být rovnoběžná se základnou a kolmá k podélné střední rovině sedadla.
- 4.7 Poloha chodidel a nohou zařízení 3-D H se nastaví takto:
- 4.7.1 Určené místo k sezení: řidič a cestující na vnějším předním sedadle

⁽¹⁾ Úhel sklonu, výškový rozdíl vůči upevnění sedadla, struktura povrchu atd.

- 4.7.1.1 Obě sestavy chodidel a spodních částí dolních končetin se posunou dopředu tak, aby chodidla zaujala přirozenou polohu na podlaze, v případě nutnosti mezi ovládacími pedály. Pokud je to možné, umístí se levé chodidlo přibližně stejně daleko vlevo od střední roviny zařízení 3-D H, jako je pravé chodidlo od střední roviny vpravo. V případě potřeby se nastaví vodováha ověřující příčnou polohu zařízení 3-D H do vodorovné polohy přestavením skořepiny sedací části nebo nastavením sestav nohou a chodidel směrem dozadu. Příмка procházející terčíky bodu „H“ musí být udržována v poloze kolmé k podélné střední rovině sedadla.
- 4.7.1.2 Jestliže levá noha nemůže být udržena v poloze rovnoběžné s pravou nohou a levé chodidlo nelze opřít o podlahovou část, posune se levé chodidlo tak, aby bylo podepřeno. Vzájemná poloha terčíků musí být zachována.
- 4.7.2 Určené místo k sezení: vnější zadní sedadlo
- Na zadních nebo přídavných sedadlech je poloha nohou určena výrobcem. Pokud v takovém případě chodidla spočívají na částech podlahy, které jsou různě vysoko, chodidlo, které jako první přijde do styku s předním sedadlem, slouží jako vztažné a druhé chodidlo se nastaví tak, aby vodováha udávající příčnou orientaci sedací části zařízení ukazovala vodorovnou polohu.
- 4.7.3 Ostatní určená místa k sezení:
- Použije se obecný postup podle bodu 4.7.1 výše s tou výjimkou, že chodidla se umístí podle určení výrobce vozidla.
- 4.8 Nasadí se závaží spodních částí dolních končetin a stehna a zařízení 3-D H se vyrovná.
- 4.9 Skořepina zádové části se sklopí vpřed až k dorazu a zařízení 3-D H se pomocí tyče T odtáhne od opěradla sedadla. Zařízení 3-D H se usadí do nové polohy na sedadle jedním z následujících způsobů:
- 4.9.1 Jestliže má zařízení 3-D H tendenci klouzat dozadu, použije se následující postup. Zařízení 3-D H se nechá klouzat dozadu do okamžiku, kdy již není zapotřebí vyvíjet vodorovnou zadržovací sílu na tyč T, tj. až se skořepina zádové části dotkne opěradla. V případě potřeby se upraví poloha spodní části dolní končetiny.
- 4.9.2 Jestliže zařízení 3-D H nemá tendenci klouzat dozadu, použije se následující postup. Zařízení 3-D H se posune směrem dozadu působením vodorovné síly na tyč T, až se skořepina sedací části dotkne opěradla sedadla (viz obrázek 2 dodatku 1 k této příloze).
- 4.10 Na sestavu zádové a sedací části zařízení 3-D H se v místě průsečíku úhломěrné stupnice kyčelního úhlu a uložení tyče T působí zatížením 100 ± 10 N. Zatížení musí působit ve směru přímky procházející výše uvedeným průsečíkem do bodu těsně nad uložení stehenní tyče (viz obrázek 2 dodatku 1 k této příloze). Skořepina zádové části se pak opatrně vrátí k opěradlu. Zbývající část postupu musí být vedena opatrně, aby se zabránilo sklouznutí zařízení 3-D H směrem dopředu.
- 4.11 Nasadí se pravé a levé závaží hýždí a potom střídavě osm závaží trupu. Polohu zařízení 3-D H je třeba zachovat.
- 4.12 Skořepina zádové části se nakloní dopředu, aby se uvolnil tlak na opěradlo. Zařízením 3-D H se třikrát kývne ze strany na stranu v úhlu 10° (5° na každou stranu od svislé roviny), aby se uvolnilo nahromaděné tření mezi zařízením 3-D H a sedadlem.

Během kývání může mít tyč T zařízení 3-D H tendenci odchýlit se od určeného vodorovného a svislého nastavení. Proto musí být tyč T při kývavém pohybu přidržena působením přiměřeného bočního zatížení. Při přidržování tyče T a kývání zařízením 3-D H je nezbytné zajistit, aby ve svislém směru nebo ve směru dopředu a dozadu neúmyslně nepůsobilo žádné vnější zatížení.

Během tohoto kroku se chodidla zařízení 3-D H nesmí přidržovat. Pokud chodidla změni polohu, měla by tak prozatím zůstat.

Skořepina zádové části se opatrně vrátí k opěradlu a zkontroluje se, zda jsou obě vodováhy v nulové poloze. Pokud během kývání zařízením 3-D H došlo ke změně polohy chodidel, je třeba polohu znovu nastavit pomocí následujícího postupu:

Střídavě se mírně nadzvedávají obě chodidla od podlahy, až přestane docházet k dalšímu pohybu chodidel. Při zdvihání musí být chodidla volně otočná; nesmí působit žádné zatížení zepředu ani z boku. Jakmile se chodidla umístí zpět do dolní polohy, mají se paty dotýkat konstrukce k tomu určené.

Zkontroluje se, zda je boční vodováha v nulové poloze; podle potřeby se na horní část skořepiny zádové části zatlačí ze strany tak, aby se sedací část zařízení 3-D H na sedadle vyrovnala.

- 4.13 Tyč T je přidržována, aby zařízení 3-D H neklouzalo po sedáku směrem vpřed, a postupuje se takto:
- a) skořepina zádové části se vrátí k opěradlu;
 - b) na tyč úhlu zad se přibližně ve výšce středu závaží trupu směrem dozadu střídavě aplikuje a uvolňuje vodorovné zatížení nepřesahující 25 N, dokud úhломěrná stupnice kyčelního úhlu neukáže, že bylo po uvolnění zatížení dosaženo stabilní polohy. Je třeba zajistit, aby na zařízení 3-D H nepůsobilo žádné vnější zatížení směrem dolů nebo z boku. Pokud je nutná další úprava rovnovážné polohy zařízení 3-D H, sklopí se skořepina zádové části směrem dopředu, zařízení se znovu vyrovná a opakuje se postup od bodu 4.12.
- 4.14 Provedou se všechna měření:
- 4.14.1 Souřadnice bodu „H“ se měří vzhledem k trojrozměrné vztažné soustavě.
 - 4.14.2 Skutečný úhel trupu se odečte na úhломěrné stupnici sklonu zad zařízení 3-D H se sondou ve zcela zadní poloze.
- 4.15 Požaduje-li se zopakování umístění zařízení 3-D H, musí sestava sedadla zůstat nezatížená minimálně 30 minut před dalším umístěním. Zařízení 3-D H nesmí zatěžovat sedadlo déle než po dobu nezbytnou k provedení zkoušky.
- 4.16 Jestliže lze sedadla v téže řadě považovat za podobná (lavicové sedadlo, shodná sedadla atd.), stanoví se pro každou řadu sedadel pouze jeden bod „H“ a jeden „skutečný úhel trupu“, přičemž zařízení 3-D H popsané v dodatku 1 k této příloze se usadí na místo považované za reprezentativní pro příslušnou řadu. Tímto místem je:
- 4.16.1 v případě přední řady – sedadlo řidiče;
 - 4.16.2 v případě zadní řady nebo zadních řad – vnější sedadlo.
-

Dodatek 1

POPIS TROJROZMĚRNÉHO ZAŘÍZENÍ PRO STANOVENÍ BODU „H“ ⁽¹⁾

(Zařízení 3-D H)

1. Skořepiny zádové a sedací části

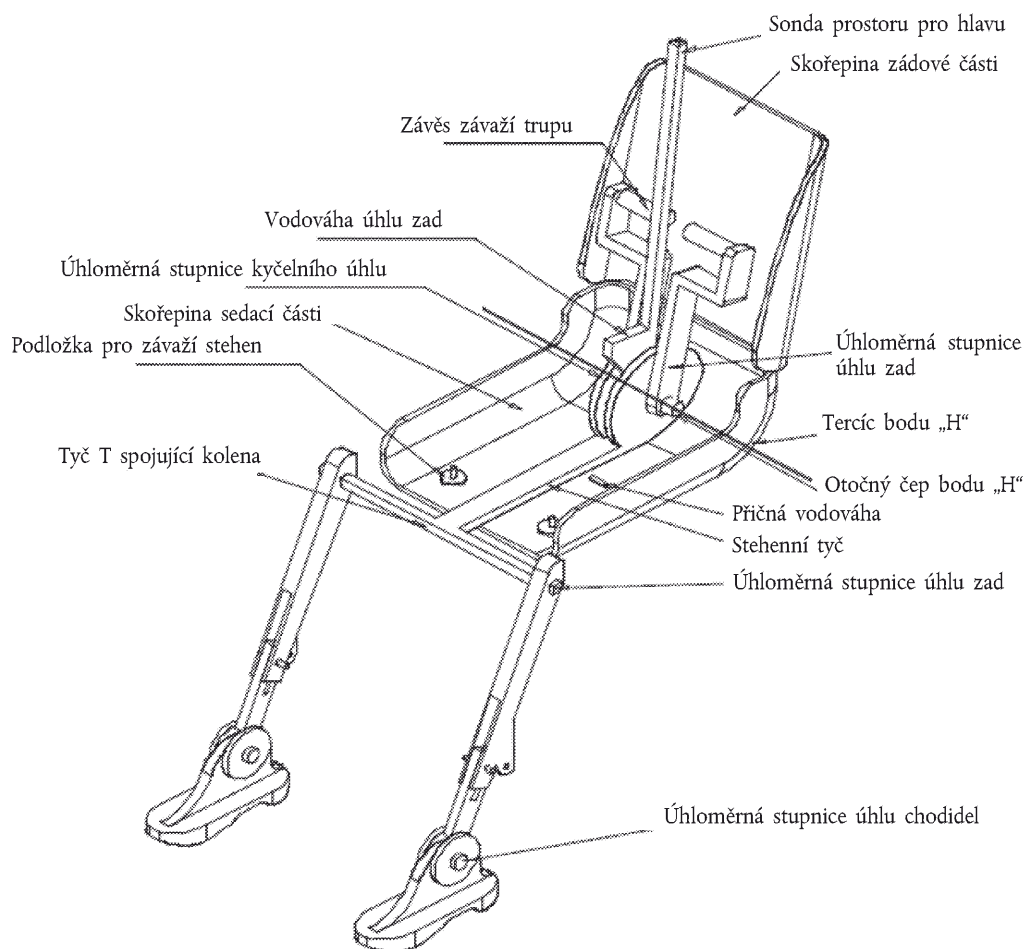
Skořepiny zádové a sedací části jsou vyrobeny z vyztužených plastů a kovu; simulují lidský trup a stehno a jsou mechanicky otočně spojeny v bodu „H“. K sondě otočně upevněné v bodu „H“ je připevněna úhломěrná stupnice k měření skutečného úhlu trupu. Seřiditelná stehenní tyč připojená ke skořepině sedací části určuje osu stehna a slouží jako základní přímka pro úhломěrnou stupnici kyčelního úhlu.

2. Prvky těla a dolních končetin

Segmenty spodní části dolních končetin jsou připojeny k sestavě skořepiny sedací části tyčí T spojující kolena, která je příčným prodloužením seřiditelné stehenní tyče. V segmentech spodní části dolních končetin jsou zabudovány úhломěrné stupnice pro měření kolenních úhlů. Sestavy bot a chodidel jsou kalibrovány pro měření úhlu chodidla. Ke stanovení polohy zařízení v prostoru slouží dvě vodováhy. V příslušných těžištích jsou umístěna závaží jednotlivých prvků těla, s jejichž pomocí lze vyvolat průhyb sedadla odpovídající muži o hmotnosti 76 kg. Všechny spoje zařízení 3-D H je třeba zkontrolovat, zda se pohybují volně bez znatelného tření.

Obrázek 1

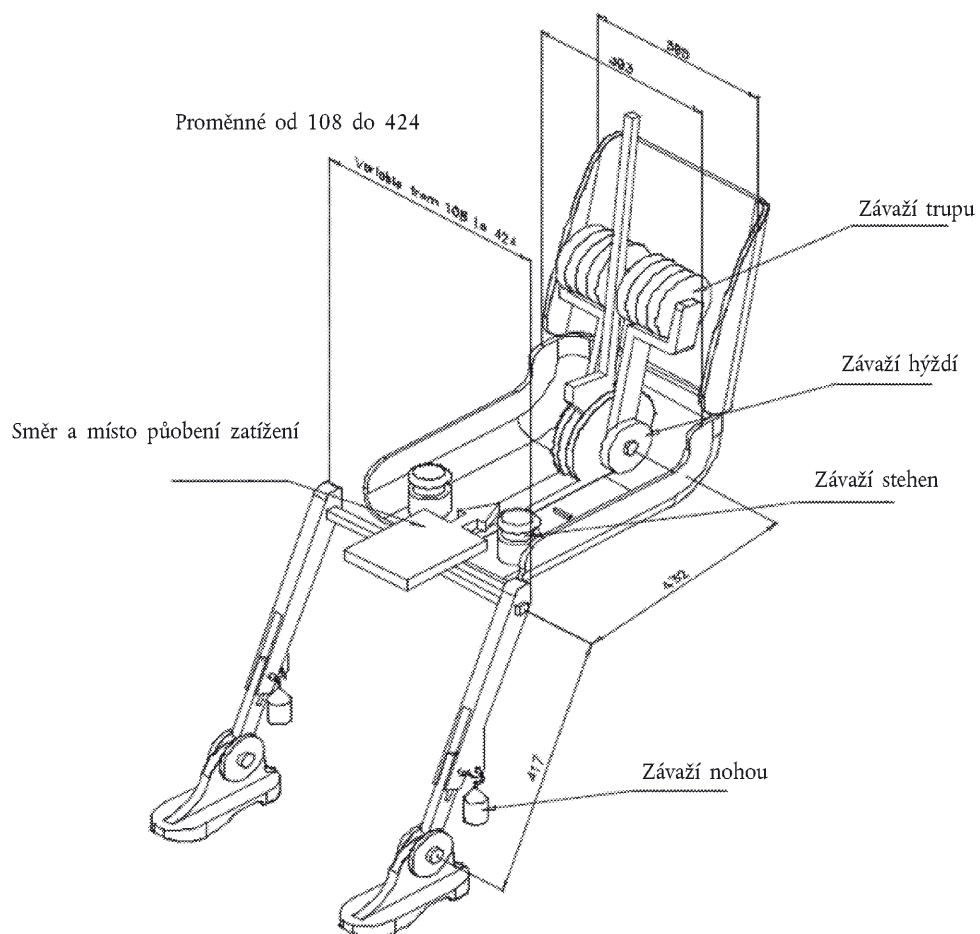
Prvky zařízení 3-D H

⁽¹⁾ Podrobnosti ohledně konstrukce zařízení 3-D H může poskytnout Society of Automotive Engineers (SAE), 400 Commonwealth Drive, Warrendale, Pennsylvania/15096, USA. Uvedené zařízení odpovídá popisu dle normy ISO 6549: 1980.

Obrázek 2

Rozměry prvků zařízení 3-D H a rozložení závaží

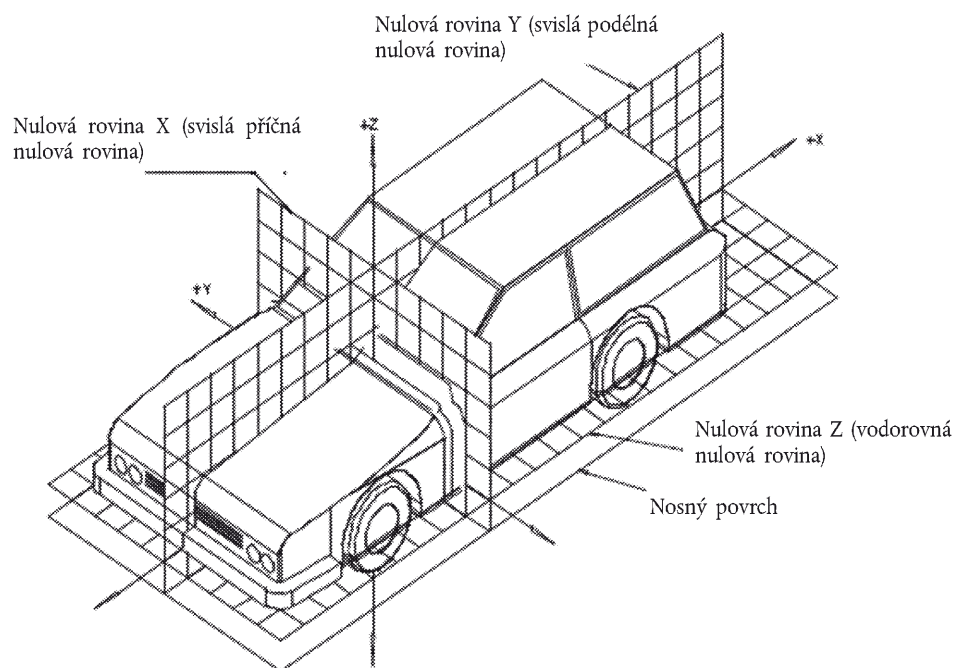

(rozměry v milimetrech)

Dodatek 2

TROJROZMĚRNÁ VZTAŽNÁ SOUSTAVA

1. Trojrozměrná vztažná soustava je definována třemi pravoúhlými rovinami stanovenými výrobcem vozidla (viz obrázek) ⁽¹⁾.
2. Poloha vozidla pro měření se stanoví takovým umístěním vozidla na nosný povrch, aby souřadnice výchozích značek odpovídaly hodnotám uvedeným výrobcem.
3. Souřadnice bodu „R“ a bodu „H“ se stanoví vůči výchozím značkám určeným výrobcem vozidla.

⁽¹⁾ Vztažná soustava odpovídá normě ISO 4130, 1978.

PŘÍLOHA 5

VZTAŽNÉ ÚDAJE O MÍSTECH K SEZENÍ

1. Kódování vztažných údajů

Vztažné údaje se zaznamenávají do seznamu postupně pro každé místo k sezení. Místa k sezení jsou označena dvoumístným kódem. Prvním znakem je arabská číslice, která označuje řadu sedadel, počítáno směrem zepředu dozadu. Druhým znakem je velké písmeno označující umístění místa k sezení v řadě při pohledu ve směru jízdy vozidla; používají se tato písmena:

L = levé

C = střední

R = pravé

2. Popis polohy vozidla pro měření

2.1 Souřadnice výchozích značek

X

Y

Z

3. Seznam vztažných údajů

3.1 Místo k sezení:

3.1.1 Souřadnice bodu „R“

X

Y

Z

3.1.2 Konstrukční úhel trupu:

3.1.3 Specifikace pro seřízení sedadla ⁽¹⁾

vodorovně:

svisle:

úhlově:

úhel trupu:

Poznámka: Vztažné údaje pro další místa k sezení uveďte v bodech 3.2, 3.3 atd.

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí

EVROPSKÝ PARLAMENT A EVROPSKÁ KOMISE (dále jen „oba orgány“),

— s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), zejména článek 295 této smlouvy, a Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouvy“),

— s ohledem na interinstitucionální dohody a texty, kterými se řídí vztahy mezi těmito dvěma orgány,

— s ohledem na jednací řád Parlamentu ⁽¹⁾, a zejména články 105, 106 a 127 a přílohy VIII a XIV tohoto jednacího řádu,

— s ohledem na hlavní politické směry a příslušná prohlášení učiněná nově zvoleným předsedou Komise dne 15. září 2009 a 9. února 2010 a prohlášení kandidátů na členy Komise při slyšeních v parlamentních výborech,

A. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva posiluje demokratickou legitimitu rozhodovacího procesu Unie,

B. vzhledem k tomu, že oba orgány přikládají velký význam účinnému provádění a uplatňování práva Unie,

C. vzhledem k tomu, že se tato rámcová dohoda nevztahuje na pravomoci a výsadní práva Parlamentu, Komise nebo kteréhokoli dalšího orgánu či instituce Unie, má však zajistit co nejúčinnější a nejtransparentnější výkon těchto pravomocí a práv,

D. vzhledem k tomu, že rámcová dohoda by měla být vykládána v souladu s institucionálním rámcem, který stanoví Smlouvy,

E. vzhledem k tomu, že Komise zohlední příslušné úlohy, které byly Parlamentu a Radě svěřeny Smlouvami, zejména s ohledem na zásadu rovného zacházení stanovenou v bodě 9,

F. vzhledem k tomu, že je vhodné aktualizovat rámcovou dohodu uzavřenou v květnu 2005 ⁽²⁾ a nahradit ji tímto zněním,

SE DOHODLY TAKTO:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 44, 15.2.2005, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 117 E, 18.5.2006, s. 125.

I. OBLAST PŮSOBNOSTI

1. Parlament a Komise se dohodly – za účelem lepšího zohlednění nového „mimořádného partnerství“ mezi oběma orgány – na níže uvedených opatřeních k posílení politické odpovědnosti a legitimacy Komise, k rozšíření konstruktivního dialogu a ke zlepšení toku informací mezi těmito dvěma orgány a jejich spolupráce, pokud jde o postupy a plánování.

Dohodly se také na konkrétních ustanoveních:

- o schůzkách Komise s národními odborníky uvedených v příloze I,
- o předávání důvěrných informací Parlamentu uvedených v příloze II,
- o sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod uvedených v příloze III a
- o časovém rozvrhu pracovního programu Komise uvedeného v příloze IV.

II. POLITICKÁ ODPOVĚDNOST

2. Poté, co jej Evropská rada navrhne, představí kandidát na předsedu Komise Parlamentu hlavní politické směry pro své funkční období, aby tak byla umožněna informovaná výměna názorů s Parlamentem předtím, než bude hlasováno o jeho zvolení.

3. V souladu s článkem 106 jednacího řádu je Parlament ve spojení s nově zvoleným předsedou Komise dostatečnou dobu před zahájením postupů schvalování nové Komise. Parlament zohlední připomínky nově zvoleného předsedy Komise.

Kandidáti na členy Komise zajistí, aby byly zveřejněny všechny relevantní informace v souladu s povinností nezávislosti, kterou stanoví článek 245 Smlouvy o fungování EU.

Postupy se stanoví takovým způsobem, aby bylo zajištěno, že hodnocení celé navržené Komise proběhne otevřeně, nezaujatě a jednotně.

4. Každý člen Komise převezme politickou odpovědnost za činnost v oblasti, za niž odpovídá, aniž by byla dotčena zásada jednání Komise ve sboru.

Předseda Komise plně odpovídá za zjištění jakéhokoli střetu zájmů, který by bránil členům Komise ve výkonu jejich povinností.

Předseda Komise dále odpovídá za všechny další kroky učiněné za těchto okolností a dojde-li ke změně přidělení určité záležitosti, předseda o tom okamžitě písemně uvědomí předsedu Parlamentu.

Účast členů Komise na volebních kampaních se řídí kodexem chování členů Komise.

Členové Komise, kteří se účastní aktivně volebních kampaní jako kandidáti ve volbách do Evropského parlamentu, by si s účinností od skončení posledního dílčího zasedání konaného před volbami měli vzít neplacené volno na volby.

Předseda Komise s dostatečným předstihem informuje Parlament o svém rozhodnutí poskytnout toto volno, přičemž uvede, který člen Komise převezme po danou dobu volna příslušné povinnosti.

5. Pokud Parlament požádá předsedu Komise, aby vyslovil nedůvěru některému z členů Komise, bude předseda v souladu s čl. 17 odst. 6 Smlouvy o EU vážně uvažovat o tom, zda vyzve tohoto člena Komise k odstoupení. Předseda Komise buď vyzve dotyčného člena Komise k odstoupení, nebo Parlamentu na jeho nejbližším dílčím zasedání vysvětlí, proč tak odmítá učinit.

6. Pokud je nutné nahradit některého člena Komise během jeho funkčního období v souladu s čl. 246 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování EU, předseda Komise předtím, než vysloví souhlas s rozhodnutím Rady, důkladně zváží výsledky konzultace s Parlamentem.

Parlament zajistí rychlý průběh svých postupů, aby předseda Komise mohl důkladně zvážit stanovisko Parlamentu dříve, než bude nový člen Komise jmenován.

Podobně podle čl. 246 třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU předseda Komise důkladně zváží stanovisko Parlamentu, pokud je zbývající část funkčního období Komise krátká.

7. Pokud má předseda Komise v souladu s článkem 248 Smlouvy o fungování EU v úmyslu změnit rozdělení působnosti Komise během jejího funkčního období, uvědomí o tom v dostatečném časovém předstihu Parlament, aby bylo možno provést příslušné parlamentní konzultace o těchto změnách. Rozhodnutí předsedy Komise změnit rozdělení působnosti Komise může nabýt účinnosti okamžitě.

8. Pokud Komise předloží návrh na změnu kodexu chování členů Komise týkající se střetu zájmů nebo etiky chování, vyžádá si stanovisko Parlamentu.

III. KONSTRUKTIVNÍ DIALOG A TOK INFORMACÍ

i) Obecná ustanovení

9. Komise zaručí, aby byla vůči Parlamentu a Radě uplatňována zásada rovného zacházení, zejména pokud jde o přístup na jednání a o poskytování příspěvků nebo jiných informací, zvláště v souvislosti s legislativními a rozpočtovými otázkami.

10. Komise v rámci svých pravomocí přijme opatření k lepšímu zapojení Parlamentu tím, že pokud možno zohlední názory Parlamentu v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

11. „Mimořádné partnerství“ mezi Parlamentem a Komisí je uplatňováno na základě těchto ujednání:

— předseda Komise se na žádost Parlamentu alespoň dvakrát ročně setká s Konferencí předsedů, aby projednali otázky společného zájmu,

— předseda Komise vede pravidelně dialog s předsedou Parlamentu o zásadních průřezových otázkách a významných legislativních návrzích. V rámci tohoto dialogu by na zasedání sboru členů Komise měl být zván také předseda Parlamentu,

— předseda Komise nebo místopředseda odpovědný za interinstitucionální vztahy by měl být zván na zasedání Konference předsedů a Konference předsedů výborů, pokud se na nich mají projednávat specifické otázky týkající se přípravy pořadu jednání plenárního zasedání, interinstitucionálních vztahů mezi Parlamentem a Komisí a legislativních a rozpočtových otázek,

— každoročně se konají schůzky mezi Konferencí předsedů a Konferencí předsedů výborů a mezi sborem členů Komise, na nichž se projednávají důležité otázky, včetně přípravy a provádění pracovního programu Komise,

— Konference předsedů a Konference předsedů výborů Komise s dostatečným předstihem informují o výsledcích jednání, které mají interinstitucionální rozměr. Parlament rovněž úplně a pravidelně informuje Komisi o výsledcích schůzí, na kterých se projednávala příprava dílčích zasedání, a zohlední názor Komise, aniž je dotčen bod 45,

— generální tajemníci Parlamentu a Komise se pravidelně setkávají, aby bylo zajištěno pravidelné předávání příslušných informací mezi oběma orgány.

12. Každý člen Komise zajistí, aby docházelo k pravidelnému a přímému předávání informací mezi členy Komise a předsedou příslušného parlamentního výboru.

13. Komise nezveřejní žádný legislativní návrh nebo důležitý podnět či rozhodnutí, aniž by to předtím písemně oznámila Parlamentu.

Na základě pracovního programu Komise určí oba orgány předem po vzájemné dohodě klíčové podněty, které mají být předloženy na plenárním zasedání. Komise tyto podněty předloží nejdříve na plenárním zasedání a teprve poté s nimi seznámí veřejnost.

Podobně určí návrhy a podněty, k nimž budou poskytnuty informace před zasedáním Konference předsedů nebo tím, že o nich vhodným způsobem informují příslušný parlamentní výbor nebo jeho předsedu.

Tato rozhodnutí se přijímají v rámci pravidelného dialogu mezi oběma orgány v souladu s bodem 11, a pravidelně aktualizují, přičemž je nutno náležitě zohlednit jakýkoli politický vývoj.

14. Pokud se mimo orgány dostane vnitřní dokument Komise, o němž nebyl Parlament v souladu s touto rámcovou dohodou informován, může předseda Parlamentu požadovat okamžité postoupení dotčeného dokumentu Parlamentu, aby ho mohl předat poslancům, kteří o něj případně požádají.

15. V souvislosti se svou prací na přípravě a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci, Komise poskytne veškeré informace a dokumentaci ze svých schůzek s národními odborníky. Na žádost Parlamentu může Komise na tyto schůzky přizvat i odborníky Parlamentu.

Příslušná ustanovení stanoví příloha I.

16. Do tří měsíců po přijetí usnesení Parlamentu Komise poskytuje Parlamentu písemné informace o činnosti, jež byla reakcí na konkrétní požadavky vyjádřené v usneseních Parlamentu, včetně toho, že bude informovat Parlament o situacích, kdy se nemohla řídit názory Parlamentu. Tato lhůta může být zkrácena, pokud se jedná o naléhavý požadavek. Může být prodloužena o jeden měsíc, pokud odpověď na vyjádřený požadavek vyžaduje důkladnější přípravu a tato skutečnost je řádně odůvodněna. Parlament zajistí, aby byl orgán o této skutečnosti řádně informován.

Parlament bude usilovat o to, aby nebyly kladeny otázky k ústnímu nebo písemnému zodpovězení v záležitostech, ke kterým již Komise vyjádřila svůj postoj prostřednictvím písemného sdělení o dalším postupu.

Komise se zavazuje, že sdělí, jaký bude konkrétní další postup, pokud jde o žádost o předložení návrhu podle článku 225 Smlouvy o fungování EU (zpráva z legislativního podnětu), do tří měsíců po přijetí příslušného usnesení na plenárním zasedání. Nejpозději do jednoho roku Komise předloží legislativní návrh nebo tento návrh začlení do svého pracovního programu na následující rok. Pokud Komise návrh nepředloží, sdělí Parlamentu podrobně své důvody.

Komise se rovněž zavazuje k úzké a včasné spolupráci s Parlamentem ohledně jakékoli žádosti z legislativního podnětu, která by vycházela z iniciativ občanů.

Na postup udělování absolutoria se vztahují zvláštní ustanovení bodu 31.

17. Jestliže jsou předloženy podněty, doporučení nebo žádosti o legislativní akty podle čl. 289 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, uvědomí Komise Parlament na jeho žádost o svém postoji k uvedeným návrhům na schůzi příslušného parlamentního výboru.

18. Oba orgány spolupracují v oblasti vztahů s vnitrostátními parlamenty.

Parlament a Komise spolupracují při provádění Protokolu č. 2 ke Smlouvě o fungování EU o používání zásad subsidiarity a proporcionality. Tato spolupráce zahrnuje ujednání týkající se překládání odůvodněných stanovisek, která vydaly vnitrostátní parlamenty.

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 7 Protokolu č. 2 ke Smlouvě o fungování EU, Komise zajistí, aby byla přeložena všechna odůvodněná stanoviska, která vydaly vnitrostátní parlamenty, spolu s postojem Komise k těmto stanoviskům.

19. Komise informuje Parlament o seznamu skupin odborníků, které byly vytvořeny jako pomocný orgán Komise při výkonu jejího práva iniciativy. Tento seznam je pravidelně aktualizován a zveřejňován.

V tomto rámci informuje Komise vhodným způsobem příslušný parlamentní výbor na základě konkrétního a zdůvodněného požadavku jeho předsedy o činnosti a složení těchto skupin.

20. Oba orgány povedou za pomoci vhodných mechanismů konstruktivní dialog o otázkách týkajících se důležitých admini-

strativních záležitostí, zejména těch, které mají přímé důsledky na vnitřní chod samotného Parlamentu.

21. Parlament si vyžádá stanovisko Komise, kdykoli předloží návrh na revizi svého jednacího řádu, který by se týkal jeho vztahů s Komisí.

22. Na případy, kdy je nutno zachovat důvěrnost informací předávaných na základě této rámcové dohody, se vztahují ustanovení přílohy II.

ii) Rozšíření a mezinárodní dohody

23. Parlament je neprodleně a plně informován o všech fázích sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod, včetně vydání směrnic pro jednání. Komise jedná tak, aby splnila své povinnosti podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, přičemž je brán ohled na úlohu obou orgánů v souladu s čl. 13 odst. 2 Smlouvy o EU.

Komise použije ujednání stanovená v příloze III.

24. Informace uvedené v bodě 23 jsou Parlamentu poskytovány s dostatečným předstihem, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko a aby Komise mohla ke stanoviskům Parlamentu v co největším rozsahu přihlédnout. Tyto informace se obecně poskytují Parlamentu prostřednictvím příslušného parlamentního výboru, případně na plenárním zasedání. V odůvodněných případech se tyto informace poskytují více než jednomu parlamentnímu výboru.

Parlament a Komise se zavazují, že stanoví vhodné postupy a vytvoří záruky pro předávání důvěrných informací Komise Parlamentu v souladu s ustanoveními přílohy II.

25. Tyto dva orgány s ohledem na rozdílné institucionální úlohy uznávají, že Komise má zastupovat Evropskou unii při mezinárodních jednáních s výjimkou těch, která se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a dalších případů stanovených Smlouvami.

Pokud Komise zastupuje Unii na mezinárodních konferencích, umožní na žádost Parlamentu začlenění delegace poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů do delegací Unie, aby tak mohli být přímo a plně informováni o jednáních konference. Komise se zavazuje, že bude v případě potřeby soustavně informovat delegaci Parlamentu o výsledcích jednání.

Poslanci Evropského parlamentu se nemohou přímo účastnit těchto jednání. S výhradou právních, technických a diplomatických možností jim Komise zaručí status pozorovatelů. V případě odmítnutí Komise informuje Parlament o důvodech tohoto odmítnutí.

Komise navíc v rámci své odpovědnosti usnadní účast poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů na všech příslušných schůzích před a po konání vyjednávacích schůzek.

26. Komise za stejných podmínek soustavně informuje Parlament o jednáních a usnadní přístup poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů, kteří jsou součástí delegací Unie, na zasedání orgánů zřízených na základě mnohostranných mezinárodních dohod, jichž se Unie účastní, pokud tyto orgány přijímají rozhodnutí, se kterými musí Parlament vyslovit souhlas nebo jejichž provedení může vyžadovat přijetí legislativních aktů v souladu s řádným legislativním postupem.

27. Komise rovněž zajistí, aby měly delegace Parlamentu začleněné do delegací Unie, které se účastní mezinárodních konferencí, při této příležitosti přístup ke všem technickým prostředkům delegace Unie s ohledem na zásadu dobré spolupráce mezi orgány a vzhledem k dostupnému logistickému zázemí.

Nejpozději čtyři týdny před zahájením konference zašle předseda Parlamentu předsedovi Komise návrh týkající se začlenění delegace Parlamentu do delegace Unie, ve kterém je uvedeno jméno předsedy delegace Parlamentu a počet poslanců Evropského parlamentu, kteří se delegace zúčastní. V odůvodněných případech může být lhůta zkrácena.

Počet poslanců Evropského parlamentu, kteří se účastní delegace Parlamentu, a podpůrného personálu by měl být přiměřený k celkovému počtu členů delegace Unie.

28. Komise plně informuje Parlament o vývoji přístupových jednání a zejména o hlavních aspektech a změnách tak, aby Parlamentu umožnila včas vyjádřit názor v rámci příslušného parlamentního postupu.

29. Pokud Parlament přijme k záležitosti podle bodu 28 doporučení v souladu s čl. 90 odst. 4 svého jednacího řádu a pokud se Komise ze závažných důvodů rozhodne, že toto doporučení nemůže podpořit, vysvětlí Parlamentu tyto důvody na plenárním zasedání nebo na příští schůzi příslušného parlamentního výboru.

iii) Plnění rozpočtu

30. Dříve než Komise na konferenci dárců příslibí finanční záruky, které znamenají nové finanční závazky a vyžadují souhlas rozpočtového orgánu, informuje rozpočtový orgán a posoudí jeho připomínky.

31. V souvislosti s ročním udělováním absolutoria, které se řídí článkem 319 Smlouvy o fungování EU, předá Komise veškeré informace potřebné k dohledu nad plněním rozpočtu na daný rok, o které ji za tímto účelem požádá předseda parlamentního výboru příslušného pro postup udělování absolutoria podle přílohy VII jednacího řádu Parlamentu.

Objeví-li se nové aspekty týkající se předešlých let, pro které již bylo absolutorium uděleno, předá Komise všechny potřebné informace o této záležitosti, aby bylo možné dosáhnout řešení, jež bude přijatelné pro obě strany.

iv) Vztahy s regulačními agenturami

32. Kandidáti na funkci výkonných ředitelů regulačních agentur by se měli dostavit na slyšení před parlamentními výbory.

V souvislosti s činností interinstitucionální pracovní skupiny pro regulační agentury, která byla zřízena v březnu 2009, se Komise a Parlament snaží dohodnout na společném postoji k úloze a postavení decentralizovaných agentur v institucionálních strukturách Unie a na společných pokynech týkajících se jejich zřizování, struktury a fungování a otázek týkajících se jejich financování, rozpočtu, dohledu nad nimi a jejich řízení.

IV. SPOLUPRÁCE PŘI LEGISLATIVNÍM PROCESU A PLÁNOVÁNÍ

i) Pracovní program Komise a plánování Evropské unie

33. Komise zahájí roční a víceleté plánování Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod.

34. Komise každoročně předkládá svůj pracovní program.

35. Oba orgány spolupracují podle časového rozvrhu uvedeného v příloze IV.

Komise zohlední priority vyjádřené Parlamentem.

Komise poskytne dostatečně podrobné informace o tom, co si představuje pod každým bodem svého pracovního programu.

36. Komise vysvětlí v případě, že není schopna předložit jednotlivé návrhy podle svého pracovního programu, nebo že se od něj odchýlí, vzniklou situaci. Místopředseda Komise odpovědný za interinstitucionální vztahy se zavazuje pravidelně předat Konferenci předsedů výborů zprávu, ve které nastíní politické provádění pracovního programu Komise pro daný rok.

ii) Postupy pro přijímání aktů

37. Komise se zavazuje k pečlivému posouzení pozměňovacích návrhů ke svým legislativním návrhům, které přijal Parlament, s cílem zohlednit je v pozměněném návrhu.

Při zaujímání stanoviska k pozměňovacím návrhům Parlamentu podle článku 294 Smlouvy o fungování EU se Komise zavazuje k co nejpečlivějšímu zohlednění pozměňovacích návrhů přijatých v druhém čtení; pokud se rozhodne, že ze závažných důvodů a po zvážení ve sboru tyto pozměňovací návrhy nepřijme nebo nepodpoří, vysvětlí své rozhodnutí Parlamentu a v každém případě ve svém stanovisku k pozměňovacím návrhům Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 7 písm. c) Smlouvy o fungování EU.

38. Pokud Komise projednává podnět, který předložila nejméně čtvrtina členských států podle článku 76 Smlouvy o fungování EU, Parlament se zavazuje, že dokud neobdrží stanovisko Komise k tomuto podnětu, nepřijme v příslušném výboru žádnou zprávu.

Komise se zavazuje, že vydá stanovisko nejpozději do deseti týdnů po předložení tohoto podnětu.

39. Před zpětvzetím jakéhokoli návrhu, ke kterému již Parlament zaujal v prvním čtení postoj, poskytne Komise s dostatečným předstihem podrobné vysvětlení.

Komise na začátku funkčního období nového sboru přezkoumá všechny neschválené návrhy, které buď politicky potvrdí, nebo vezme zpět, přičemž řádně zohlední názory Parlamentu.

40. Při zvláštních legislativních postupech, které vyžadují konzultaci s Parlamentem, včetně ostatních postupů, např. postupu stanoveného článkem 148 Smlouvy o fungování EU, Komise:

- i) přijme opatření, která do postupů umožní lépe zapojit Parlament, s cílem co nejvíce zohlednit názory Parlamentu, zejména zajistit, aby měl Parlament čas potřebný k posouzení návrhů Komise,
- ii) zajistí, aby byly orgány Rady s dostatečným předstihem upozorněny na to, aby neuzavíraly politické dohody o jejich návrzích dříve, než Parlament přijme své stanovisko. Požádá o ukončení diskusí na úrovni ministrů poté, co měli členové Rady přiměřenou lhůtu na posouzení stanoviska Parlamentu,
- iii) zajistí, aby Rada dodržovala pravidla vypracovaná Soudním dvorem Evropské unie, která vyžadují, aby byl Parlament opětovně konzultován, pokud Rada podstatně pozmění návrh Komise. Komise uvědomí Parlament pokaždé, když Radu upozorní na nutnost opětovné konzultace,
- iv) zavazuje se k případnému zpětvzetí legislativního návrhu, který byl Parlamentem zamítnut. Pokud se Komise ze závaž-

ných důvodů a po zvážení ve sboru rozhodne svůj návrh prosazovat, vysvětlí důvody tohoto rozhodnutí v prohlášení v Parlamentu.

41. V zájmu zlepšení legislativního plánování se Parlament zavazuje:

- i) plánovat legislativní oddíly svých pořadů jednání, uvést je do souladu se současným pracovním programem Komise a s usneseními, která k tomuto programu přijal, zejména s cílem zlepšit plánování přednostních rozprav,
- ii) pokud je to z hlediska postupu užitečné, dodržovat přiměřené lhůty při přijímání postoje v prvním čtení při řádném legislativním postupu nebo zaujímání stanoviska při postupu konzultace,
- iii) jmenovat zpravodaje pro budoucí návrhy co možná nejdříve po přijetí pracovního programu Komise,
- iv) považovat žádosti o opětovnou konzultaci za naprosto přednostní, pokud mu byly předány veškeré potřebné informace.

iii) Otázky týkající se zlepšení tvorby právních předpisů

42. Komise zajistí, aby posuzování dopadu bylo prováděno v rámci její odpovědnosti transparentním způsobem, který zaručí nezávislost takového posuzování. Výsledky posuzování dopadu se s dostatečným předstihem zveřejní a zohlední různé scénáře, včetně možnosti nepřijmout žádná opatření, a v zásadě jsou předkládány příslušnému parlamentnímu výboru ve fázi informování vnitrostátních parlamentů podle Protokolů č. 1 a 2 Smlouvy o fungování EU.

43. V oblastech, kdy je do legislativního procesu obvykle zapojen Parlament, Komise uplatní ve vhodných případech a na základě řádného odůvodnění právně nevynutitelné předpisy (soft law) poté, co dala Parlamentu možnost vyjádřit svůj názor. Komise Parlamentu podrobně vysvětlí, jak byly jeho názory zohledněny při přijímání návrhů Komise.

44. Aby bylo zaručeno dokonalejší sledování provádění právních předpisů Unie ve vnitrostátním právu a jejich uplatňování, snaží se Komise a Parlament do předpisů začleňovat povinné srovnávací tabulky se závaznou lhůtou pro jejich provedení ve vnitrostátním právu, která by v případě směrnice obvykle neměla přesáhnout dobu dvou let.

Kromě zvláštních zpráv a výročních zpráv o kontrole uplatňování práva Unie Komise poskytne Parlamentu souhrnné informace o veškerých řízeních pro porušení povinnosti ze strany členských států zasláním formálního dopisu o otázkách, jichž se takové řízení týká, přičemž se na žádost Parlamentu postupuje případ od případu a dodržují se pravidla zachovávaní důvěrnosti, zejména ta, která jsou uznaná Soudním dvorem Evropské unie.

V. ÚČAST KOMISE NA PARLAMENTNÍCH POSTUPECH

45. Komise, pokud je požadována její účast, dá přednost účasti na plenárních zasedáních nebo schůzích jiných orgánů Parlamentu před konkurenčními událostmi a pozvánkami.

Kdykoli o to Parlament požádá, Komise zejména zajistí, aby byli členové Komise přítomni na plenárních zasedáních v době, kdy jsou projednávány body pořadu jednání, které spadají do jejich působnosti. Toto platí pro předběžný návrh pořadu jednání, který Konference předsedů schvaluje na předcházejícím dílčím zasedání.

Parlament se snaží zajistit, aby body pořadu jednání dílčího zasedání, které spadají do působnosti člena Komise, byly spojeny dohromady.

46. Na žádost Parlamentu bude stanovena pravidelná doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise. Tato doba vyhrazená pro otázky se skládá ze dvou částí: první část je vyhrazena předsedům politických skupin nebo jejich zástupcům a je vedena na zcela spontánním základě; druhá část je věnována politickému tématu, které je schváleno předem, nejpozději ve čtvrtek před příslušným dílčím zasedáním, avšak otázky nejsou připraveny předem.

Podle vzoru doby vyhrazené pro otázky předsedovi Komise se stanoví doba vyhrazená pro otázky členům Komise, a to i místopředsedkyni pro vnější vztahy / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, s cílem zreformovat stávající dobu vyhrazenou pro otázky. Tato doba vyhrazená pro otázky se týká oblastí působnosti dotyčného člena Komise.

47. Členové Komise jsou vyslechnuti, kdykoli o to požádají.

Oba orgány se dohodnou, aniž je dotčen článek 230 Smlouvy o fungování EU, na obecných pravidlech týkajících se přidělení řečnické doby orgánům.

Oba orgány souhlasí s tím, že by předběžně přidělená řečnická doba měla být dodržována.

48. Parlament se zavazuje, že aby byla zajištěna přítomnost členů Komise, učiní vše pro dodržení konečného návrhu pořadu jednání.

Pokud Parlament pozmění svůj konečný návrh pořadu jednání nebo přesune body pořadu jednání v rámci dílčího zasedání,

neprodleně o tom uvědomí Komisi. Komise usiluje o to, aby zajistila přítomnost odpovědného člena Komise.

49. Komise může navrhnout zařadit body na pořad jednání nejpozději na schůzi Konference předsedů, která rozhodne o konečném návrhu pořadu jednání dílčího zasedání. Parlament tyto návrhy v co nejširší míře zohlední.

50. Parlamentní výbory usilují o dodržování svých návrhů pořadu jednání a svých pořadů jednání.

Pokud parlamentní výbor pozmění svůj návrh pořadu jednání nebo pořad jednání, neprodleně o tom uvědomí Komisi. Parlamentní výbory se zejména snaží dodržovat přiměřenou lhůtu, aby byla umožněna účast členů Komise na zasedání.

Pokud není přítomnost člena Komise na schůzi parlamentního výboru výslovně požadována, zajistí Komise, aby byla zastoupena odborně způsobilým úředníkem na vhodné úrovni.

Parlamentní výbory se snaží koordinovat svou činnost včetně toho, že se snaží předcházet souběžnému konání schůzí, na kterých jsou projednávány stejné záležitosti, a usilují o dodržování návrhu pořadu jednání, aby Komise mohla zajistit, že bude zastoupena na odpovídající úrovni.

Pokud bylo požádáno, aby se schůze výboru, na které je projednáván návrh Komise, zúčastnil vysoce postavený úředník (generální ředitel nebo ředitel), zástupce Komise by měl mít možnost vystoupit.

VI. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

51. Komise potvrzuje svůj závazek přezkoumat co nejdříve legislativní akty, které nebyly přizpůsobeny regulativnímu postupu s kontrolou před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, s cílem posoudit, zda je třeba tyto nástroje přizpůsobit systému aktů v přenesené pravomoci, který byl zaveden článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

Konečným cílem by mělo být dospět ke koherentnímu systému aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, který bude plně v souladu se Smlouvou a vznikne postupným posuzováním povahy a věcného obsahu opatření, která v současnosti podléhají regulativnímu postupu s kontrolou, s cílem včas je přizpůsobit systému stanovenému článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

52. Ustanovení této rámcové dohody doplňují interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾, aniž je jimi dotčena tato dohoda a jakákoli její budoucí revize. Aniž jsou dotčena nadcházející jednání mezi Parlamentem, Komisí a Radou, zavazují se oba orgány, že se dohodnou na klíčových změnách při přípravě budoucích jednání o přizpůsobení interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů novým ustanovením, která byla zavedena Lisabonskou smlouvou, a to s přihlédnutím k současné praxi a k této rámcové dohodě.

Shodují se také na potřebě posílit na politické i technické úrovni stávající mechanismus interinstitucionálních kontaktů ve vztahu ke zdokonalení tvorby právních předpisů s cílem zajistit efektivní interinstitucionální spolupráci mezi Parlamentem, Komisí a Radou.

53. Komise se zavazuje urychleně dát podnět k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod v souladu s článkem 17 Smlouvy o EU.

Pracovní program Komise je příspěvkem Komise k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie. Po jeho přijetí Komisí by se měly konat třístranné rozhovory mezi Parla-

mentem, Radou a Komisí s cílem dosáhnout dohody o programech Unie.

V této souvislosti a poté, co Parlament, Rada a Komise dosáhnou vzájemného porozumění ve věci programů Unie, oba orgány přezkoumají ustanovení této rámcové dohody týkající se přijímání programů.

Parlament a Komise vyzývají Radu, aby se co nejdříve zapojila do diskusí o přijímání programů Unie podle článku 17 Smlouvy o EU.

54. Oba orgány budou pravidelně hodnotit praktické uplatňování této rámcové dohody a jejích příloh. Její přezkoumání se provede do konce roku 2011, a to s ohledem na praktické zkušenosti.

Ve Štrasburku dne 20. října 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Evropskou komisi
José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

PŘÍLOHA I

Schůzky Komise s národními odborníky

Tato příloha stanoví podmínky pro uplatňování bodu 15 rámcové dohody.

1. Oblast působnosti

Ustanovení bodu 15 rámcové dohody se vztahují na tyto schůzky:

- 1) schůzky Komise, které se konají v rámci expertních skupin vytvořených Komisí a k nimž jsou přizvány vnitrostátní orgány ze všech členských států, pokud se týkají přípravy a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci;
- 2) schůzky Komise *ad hoc*, k nimž jsou přizváni národní odborníci ze všech členských států, pokud se týkají přípravy a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci.

Bod 15 se nevztahuje na schůzky výborů v rámci postupu projednávání ve výboru, aniž jsou dotčena stávající a budoucí zvláštní ujednání ve věci informování Parlamentu o výkonu prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

2. Informace předávané Parlamentu

Komise se zavazuje zasílat Parlamentu tutéž dokumentaci, jakou zasílá vnitrostátním orgánům v souvislosti s výše uvedenými schůzkami. Komise zašle uvedené dokumenty, včetně pořadu jednání, do poštovní schránky Parlamentu k tomu určené současně s jejich odesláním národním odborníkům.

3. Přizvání odborníků Parlamentu

Na základě žádosti Parlamentu se může Komise rozhodnout nabídnout Parlamentu, aby na schůzky Komise s národními odborníky ve smyslu bodu 1 vyslal odborníky Parlamentu.

⁽¹⁾ Informace, které má Parlament dostávat o práci výborů v rámci postupu projednávání ve výboru, a výsadní práva Parlamentu v průběhu postupu projednávání ve výboru jsou jasně stanoveny v jiných nástrojích: 1. v rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23), 2. v interinstitucionální dohodě ze dne 3. června 2008 mezi Parlamentem a Komisí o postupech projednávání ve výboru a 3. v nástrojích nutných k uplatňování článku 291 Smlouvy o fungování EU.

PŘÍLOHA II

Předávání důvěrných informací Parlamentu**1. Oblast působnosti**

1.1 Tato příloha upravuje předávání důvěrných informací ve smyslu bodu 1.2 z Komise Parlamentu a zacházení s nimi v souvislosti s výkonem výsadních práv a pravomocí Parlamentu. Oba orgány jednají v souladu se vzájemnými povinnostmi upřímné spolupráce, v duchu naprosté vzájemné důvěry a také v co největším souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.

1.2 „Informacemi“ se rozumějí jakékoli písemné nebo ústně předané informace, bez ohledu na druh nosiče, na kterém jsou uchovávány, a bez ohledu na jejich původce.

1.2.1 „Důvěrnými informacemi“ se rozumějí „utajované skutečnosti EU“ (USEU) a „jiné důvěrné informace“ nepodléhající utajení.

1.2.2 „Utajovanými skutečnostmi EU“ (USEU) se rozumí jakýkoliv materiál a informace označené jako „TRÈS SECRET UE/TOP SECRET EU“, „SECRET UE“, „CONFIDENTIEL UE“ nebo „RESTREINT UE“ nebo nesoucí rovnocenné vnitrostátní nebo mezinárodní označení, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo na různých stupních ohrozit zájmy Unie nebo zájmy jednoho či více členských států nezávisle na tom, zda tyto informace pocházejí z Unie nebo z členských států, třetích států nebo mezinárodních organizací.

a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: tento stupeň se použije výlučně pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo výjimečně závažně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

b) SECRET UE: tento stupeň se použije výlučně pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo vážně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

c) CONFIDENTIEL UE: tento stupeň se použije pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

d) RESTREINT UE: tento stupeň se použije pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo být nevýhodné pro zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

1.2.3 „Jinými důvěrnými informacemi“ se rozumí jakékoli jiné důvěrné informace – včetně informací, na něž se vztahuje profesní tajemství – požadované Parlamentem nebo předané Komisí.

1.3 Komise zajistí, aby měl Parlament přístup k důvěrným informacím v souladu s ustanoveními této přílohy, kdykoli ji některý z parlamentních orgánů nebo funkcionářů Parlamentu uvedených v bodě 1.4 požádá o předání důvěrných informací. Mimoto může Komise předat Parlamentu jakékoli důvěrné informace z vlastního podnětu v souladu s ustanoveními této přílohy.

1.4 V rámci této přílohy mohou o důvěrné informace Komisi požádat:

— předseda Parlamentu,

— předsedové dotčených parlamentních výborů,

— předsednictvo a Konference předsedů a

— vedoucí delegace Parlamentu, která je součástí delegace Unie na mezinárodní konferenci.

- 1.5 Tato příloha se nevztahuje na informace o řízení pro porušení povinnosti a postupech týkajících se hospodářské soutěže, pokud nepodléhají konečnému rozhodnutí Komise nebo rozsudku Soudního dvora Evropské unie v době obdržení žádosti některého z parlamentních orgánů nebo funkcionářů uvedených v bodě 1.4, a informace týkající se ochrany finančních zájmů Unie. Bod 44 této rámcové smlouvy ani práva Parlamentu ve věci rozpočtové kontroly nejsou tímto dotčeny.
- 1.6 Těmito ustanoveními není dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o podrobných ustanoveních pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu ⁽¹⁾ a příslušná ustanovení rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999, kterým se zřizuje Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽²⁾.

2. Obecná pravidla

- 2.1 Na žádost některého z parlamentních orgánů nebo funkcionářů uvedených v bodě 1.4 předá Komise tomuto parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři co nejrychleji veškeré důvěrné informace požadované pro výkon výsadních práv a pravomocí Parlamentu. Oba orgány v souladu se svými pravomocemi a odpovědnostmi dodržují:

- základní lidská práva, včetně práva na spravedlivý proces a práva na ochranu soukromí,
- ustanovení o soudních a disciplinárních řízeních,
- ochranu obchodního tajemství a obchodních vztahů,
- ochranu zájmů Evropské unie, zejména zájmů týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany, mezinárodních vztahů, měnové stability a finančních zájmů.

V případě neshody je věc postoupena předsedům těchto dvou orgánů, aby spor vyřešili.

Důvěrné informace od státu, orgánu nebo mezinárodní organizace se předávají pouze s jejich souhlasem.

- 2.2 USEU jsou Parlamentu předávány a Parlament s nimi nakládá a poskytuje jim ochranu v souladu se společnými minimálními bezpečnostními normami, které uplatňují ostatní instituce Unie, zejména Komise.

Při utajování informací, jejichž je původcem, Komise zajistí, že použije vhodný stupeň utajení v souladu s mezinárodními normami a definicemi a svými vnitřními předpisy, přičemž bude mít patřičně na zřeteli, že je třeba, aby Parlament mohl získat přístup k utajovaným dokumentům pro účely efektivního výkonu svých pravomocí a výsadních práv.

- 2.3 V případě jakýchkoliv pochybností ohledně důvěrnosti určité informace nebo vhodného stupně jejího utajení, nebo nutnosti přijmout vhodná opatření, aby mohla být daná informace předána v souladu s některou z možností stanovených v bodě 3.2, spolu oba orgány neprodleně a ještě před předáním dokumentu věc konzultují. Při těchto konzultacích zastupuje Parlament předseda příslušného parlamentního orgánu, v případě nutnosti spolu se zpravodajem, nebo funkcionář, kteří podali příslušnou žádost. Komisi zastupuje člen Komise, který za danou oblast odpovídá, po konzultaci se členem Komise odpovědným za otázky bezpečnosti. V případě neshody je věc postoupena předsedům těchto dvou orgánů, aby spor vyřešili.
- 2.4 Pokud po skončení postupu uvedeného v bodě 2.3 nedojde k žádné dohodě, požádá předseda Parlamentu na odůvodněnou žádost parlamentního orgánu nebo funkcionáře, kteří podali příslušnou žádost, Komisi, aby v přiměřené a řádně stanovené lhůtě předala dané důvěrné informace způsobem, který zvolí z možností stanovených v bodě 3.2 této přílohy. Před uplynutím této lhůty Komise písemně informuje Parlament o svém konečném postoji, vůči kterému si Parlament případně vyhrazuje právo uplatnit své právo požadovat nápravu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20.

- 2.5 Přístup k USEU se poskytuje v souladu s platnými předpisy pro osobní bezpečnostní prověrku.
- 2.5.1 Přístup k informacím se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET“, „SECRET UE“ a „CONFIDENTIEL UE“ může být poskytnut pouze úředníkům Parlamentu a těm zaměstnancům Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, pokud tito úředníci a zaměstnanci tyto informace nezbytně potřebují a pokud byli předem označeni příslušným parlamentním orgánem nebo funkcionářem jako osoby, které musí dané informace znát, a kteří mají odpovídající bezpečnostní prověrku.

- 2.5.2 S ohledem na výsadní práva a pravomoci Parlamentu bude těm poslancům, kteří nemají osobní bezpečnostní prověrku, poskytnut přístup k dokumentům se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ za praktických podmínek stanovených společnou dohodou, mj. po podpisu čestného prohlášení, že nevyzradí třetí osobě žádné informace, které dotyčné dokumenty obsahují.

Přístup k dokumentům se stupněm utajení „SECRET UE“ se poskytuje poslancům, kteří mají odpovídající bezpečnostní prověrku.

- 2.5.3 Za podpory Komise bude nalezen způsob, jak zajistit, aby podklady od vnitrostátních orgánů nezbytné pro získání bezpečnostní prověrky mohl Parlament obdržet co nejrychleji.

Současně s podáním žádosti musí být sděleny podrobnosti o kategorii nebo kategoriích osob, které mají mít k dotyčným důvěrným informacím přístup.

Před poskytnutím přístupu k těmto informacím musí být každá z těchto osob seznámena se stupněm jejich důvěrnosti a z toho vyplývajícími povinnostmi, pokud jde o bezpečnost.

V rámci přezkoumávání této přílohy a budoucích bezpečnostních opatření uvedených v bodech 4.1 a 4.2 budou znovu posouzena ustanovení o bezpečnostních prověrkách.

3. Způsoby přístupu k důvěrným informacím a nakládání s nimi

- 3.1 Důvěrné informace předávané v souladu s postupy stanovenými v bodě 2.3 a případně v bodě 2.4 se zpřístupňují na odpovědnost předsedy nebo člena Komise parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři, kteří podali žádost, za těchto podmínek:

Parlament a Komise zajistí registraci a výsledovatelnost důvěrných informací.

Konkrétně se USEU se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ a „SECRET UE“ předávají z centrálního rejstříku generálního sekretariátu Komise odpovídajícímu příslušnému útvaru Parlamentu, který bude příslušný pro zpřístupnění těchto informací za dohodnutých podmínek parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři, kteří podali žádost.

Předávání USEU se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET“ podléhá dalšímu ujednání mezi Komisí a parlamentním orgánem nebo funkcionářem, kteří podali žádost, s cílem zajistit úroveň ochrany odpovídající tomuto stupni utajení.

- 3.2 Aniž jsou dotčeny body 2.2 a 2.4 a budoucí bezpečnostní opatření uvedená v bodě 4.1, přístup a opatření určená k zachování důvěrnosti informací se stanoví po vzájemné dohodě ještě před předáním příslušných informací. Uvedená dohoda mezi členem Komise, který nese odpovědnost za danou oblast politiky, a příslušným parlamentním orgánem (který zastupuje jeho předseda) nebo funkcionářem, kteří podali žádost, stanoví, že v zájmu zajištění odpovídajícího stupně důvěrnosti bude zvolena jedna z možností uvedených v bodech 3.2.1 a 3.2.2.

- 3.2.1 Pokud jde o osoby, jimž jsou dané důvěrné informace určeny, měla by být stanovena jedna z následujících možností:

— informace pouze pro předsedu Parlamentu v případech podložených naprosto mimořádnými důvody,

— pro předsednictvo nebo Konferenci předsedů,

- pro předsedu a zpravodaje příslušného parlamentního výboru,
- pro všechny členy (tj. řádné členy i náhradníky) příslušného parlamentního výboru,
- pro všechny poslance Evropského parlamentu.

Dané důvěrné informace nesmějí být bez souhlasu Komise zveřejněny ani předány žádnému dalšímu příjemci.

3.2.2 Pokud jde o způsob nakládání s důvěrnými informacemi, měly by být stanoveny následující možnosti:

- a) prohlížení dokumentů v zabezpečené čítárně, pokud jsou dané informace se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ nebo vyšším stupněm utajení;
- b) konání neveřejné schůze, na níž budou přítomni pouze členové předsednictva, členové Konference předsedů nebo řádní členové a náhradníci příslušného parlamentního výboru a úředníci Parlamentu a ti zaměstnanci Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, pokud byli tito úředníci a zaměstnanci předem předsedou označeni jako osoby, které musí dané informace znát a jejichž přítomnost je nezbytně nutná, a to za předpokladu, že mají odpovídající bezpečnostní prověrku, s přihlédnutím k těmto podmínkám:
 - veškeré dokumenty mohou být očíslovány, rozdány na začátku schůze a na jejím konci opět vybrány. Není dovoleno pořizovat si zápisky ani fotokopie těchto dokumentů,
 - zápis ze schůze neobsahuje zmínku o diskusi týkající se bodu projednávaného důvěrným postupem.

Před předáním mohou být z daných dokumentů odstraněny osobní údaje.

Důvěrné informace poskytované příjemcům v Parlamentu ústně podléhají stejné úrovni ochrany jako důvěrné informace poskytované písemnou formou. V jejím rámci může být požadováno čestné prohlášení příjemců dotyčných informací, že jejich obsah nevyzradí třetí osobě.

3.2.3 Pokud se důvěrné informace mají prohlížet v zabezpečené čítárně, Parlament zajistí, aby byly pro tuto činnost vytvořeny následující podmínky:

- bezpečný systém pro uchovávání důvěrných informací,
- bezpečná čítárna bez kopírek, telefonů, faxů, skenerů nebo jakéhokoli jiného technického vybavení k rozmnožování a předávání dokumentů atd.,
- bezpečnostní pravidla upravující přístup do čítárny, včetně požadavků na podpis v prezenční knize a čestné prohlášení o nešíření prohlížených důvěrných informací.

3.2.4 Uvedené ustanovení nevylučuje jiná rovnocenná opatření, na nichž se oba orgány dohodnou.

3.3 V případě nedodržení těchto podmínek se použijí ustanovení o sankcích pro poslance stanovená v příloze VIII jednacího řádu Parlamentu a v případě úředníků a ostatních zaměstnanců Parlamentu příslušná ustanovení článku 86 služebního řádu nebo článku 49 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968 stanovící služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a stanovící zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise.

4. Závěrečná ustanovení

- 4.1 Komise a Parlament přijmou veškerá opatření nezbytná k uplatňování této přílohy.

Pro tento účel příslušné útvary Komise a Parlamentu úzce koordinují svůj postup při uplatňování této přílohy. Týká se to mj. ověřování výsledovatelnosti důvěrných informací a pravidelného společného sledování uplatňovaných bezpečnostních opatření a norem.

Parlament se zavazuje, že v případě potřeby upraví své vnitřní předpisy tak, aby byla dodržena bezpečnostní pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi stanovená v této příloze.

Parlament se zavazuje, že co nejdříve přijme svá budoucí bezpečnostní opatření a po vzájemné dohodě s Komisí ověří, že tato opatření zaručují rovnocenné bezpečnostní normy. Tím nabude tato příloha účinku, pokud jde o:

- technická bezpečnostní opatření a normy týkající se nakládání s důvěrnými informacemi a jejich uchovávání, včetně bezpečnostních opatření v oblasti fyzické bezpečnosti a bezpečnosti zaměstnanců, dokumentů a informačních technologií,
- zřízení zvláštního výboru pro dohled, složeného z poslanců s odpovídající bezpečnostní prověrkou pro přístup k USEU se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET“.

- 4.2 Parlament a Komise přezkoumají tuto přílohu a v případě potřeby ji upraví nejpozději u příležitosti přezkoumání uvedeného v bodě 54 této rámcové dohody, a to s ohledem na vývoj, pokud jde o:

- budoucí bezpečnostní opatření na straně Parlamentu i Komise,
 - další dohody nebo právní akty upravující předávání informací mezi oběma orgány.
-

PŘÍLOHA III

Sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod

Tato příloha stanoví podrobná ujednání ohledně informování Parlamentu o sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod ve smyslu bodů 23, 24 a 25 rámcové dohody:

1. O svém záměru předložit návrh na zahájení jednání informuje Komise Parlament současně s Radou.
2. V souladu s bodem 24 rámcové dohody, pokud Komise předkládá návrh směrnic pro jednání za účelem jejich přijetí Radou, předloží tyto návrhy současně Parlamentu.
3. Komise řádně zohledňuje připomínky Parlamentu v průběhu jednání.
4. V souladu s bodem 23 rámcové dohody Komise pravidelně a bezodkladně informuje Parlament o průběhu jednání, dokud není dohoda parafována, a vysvětluje, zda a jak byly připomínky Parlamentu zahrnuty do projednávaného textu, a pokud zahrnuty nebyly, vysvětlí proč.
5. V případě mezinárodních dohod, jejichž uzavření vyžaduje souhlas Parlamentu, Komise poskytuje Parlamentu v průběhu procesu jednání veškeré příslušné informace, jež rovněž poskytuje Radě (nebo zvláštnímu výboru jmenovanému Radou). Tyto informace zahrnují návrhy na změny přijatých směrnic pro jednání, návrhy textů k jednání, dohodnuté články, dohodnuté datum, kdy bude dohoda parafována, a dohodu ve znění, v němž má být parafována. Komise rovněž předá Parlamentu stejně jako Radě (nebo zvláštnímu výboru jmenovanému Radou) veškeré příslušné dokumenty, které obdržela od třetích stran, pokud k tomu jejich původce dá souhlas. Komise průběžně informuje příslušný výbor Parlamentu o vývoji jednání, a zejména vysvětluje, jak byly zohledněny připomínky Parlamentu.
6. V případě mezinárodních dohod, jejichž uzavření nevyžaduje souhlas Parlamentu, Komise zajistí, aby byl Parlament neprodleně a plně informován, a za tím účelem poskytuje informace týkající se přinejmenším návrhu směrnic pro jednání, přijatých směrnic pro jednání, dalšího průběhu jednání a uzavření jednání.
7. Kdykoli je parafována dohoda, poskytne Komise Parlamentu v souladu s bodem 24 rámcové dohody s dostatečným předstihem podrobné informace, a pokud má v úmyslu předložit Radě návrh na prozatímní uplatňování mezinárodní dohody, co nejdříve informuje o této skutečnosti Parlament s uvedením příslušných důvodů, pokud jí v tom nebrání naléhavost věci.
8. Komise současně a v dostatečném předstihu informuje Radu a Parlament o svém záměru předložit Radě návrh na pozastavení uplatňování mezinárodní dohody a uvede přitom důvody.
9. V případě mezinárodních dohod, na něž by se podle Smlouvy o fungování EU vztahoval postup souhlasu, Komise rovněž vždy plně informuje Parlament předtím, než na základě zmocnění Rady schválí změny dohody na základě výjimky v souladu s čl. 218 odst. 7 Smlouvy o fungování EU.

PŘÍLOHA IV

Časový rozvrh pracovního programu Komise

K pracovnímu programu Komise je připojen seznam legislativních a nelegislativních návrhů na následující roky. Pracovní program Komise se vždy týká příslušného následujícího roku a obsahuje podrobné údaje o prioritách Komise na následující roky. Pracovní program Komise proto může být základem strukturovaného dialogu s Parlamentem za účelem nalezení shody.

Pracovní program Komise rovněž obsahuje plánované iniciativy, pokud jde o právně nevynutitelné předpisy (soft law), zpětvzaté návrhy a zjednodušování předpisů.

1. V prvním pololetí daného roku zahájí členové Komise průběžný pravidelný dialog s příslušnými výbory Parlamentu o provádění pracovního programu Komise na daný rok a o přípravách budoucího pracovního programu Komise. Na základě tohoto dialogu informuje každý parlamentní výbor o výsledku tohoto dialogu Konferenci předsedů výborů.
2. Konference předsedů výborů současně pořádá pravidelnou výměnu názorů s místopředsedou Komise odpovědným za interinstitucionální vztahy s cílem zhodnotit stav provádění současného pracovního programu Komise, diskutovat o přípravách budoucího pracovního programu Komise a posoudit výsledky probíhajícího dvoustranného dialogu mezi dotčenými parlamentními výbory a příslušnými členy Komise.
3. V červnu předkládá Konference předsedů výborů Konferenci předsedů souhrnnou zprávu, která by měla obsahovat výsledky kontroly provádění pracovního programu Komise a priority Parlamentu pro příští pracovní program Komise a Parlament o této zprávě uvědomí Komisi.
4. Na základě této souhrnné zprávy Parlament přijme na červencovém dílčím zasedání usnesení, v němž nastíní svůj postoj a uvede zejména jeho požadavky na základě zpráv z legislativního podnětu.
5. Každý rok na prvním zářijovém dílčím zasedání se koná rozprava o stavu Unie, na níž předseda Komise přednese projev, v němž zhodnotí současný rok a promluví o prioritách v následujících letech. Za tím účelem předseda Komise současně písemně nastíní Parlamentu hlavní prvky, podle nichž je připravován pracovní program Komise na následující rok.
6. Od počátku září se mohou příslušné parlamentní výbory a příslušní členové Komise setkávat za účelem podrobnější výměny názorů o budoucích prioritách v každé politické oblasti. Tato setkání mohou být doplněna setkáním mezi Konferencí předsedů výborů a sborem členů Komise, popřípadě setkáním mezi Konferencí předsedů a předsedou Komise.
7. V říjnu přijme Komise svůj pracovní program na následující rok. Předseda Komise poté představí tento pracovní program Parlamentu na příslušné úrovni.
8. Na prosincovém dílčím zasedání může Parlament uspořádat rozpravu a přijmout usnesení.
9. Tento časový rozvrh se použije na každý pravidelný plánovací cyklus, s výjimkou let, ve kterých se konají volby do Parlamentu a zároveň končí funkční období Komise.
10. Tímto časovým rozvrhem nejsou dotčeny žádné budoucí dohody o interinstitucionálním plánování.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS